

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/1852-4/2023

Érkezett:

2023 OKT 16.

Érkezés módja

☐ POSTÁN

☒ @

☐ EGYÉB:

Példány:

Melléklet:

Kezelőiroda:

1

0

ju

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED]

[REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI törvény 26.§/1/ bekezdés a), b) pontja alapján, a 27.§/1/ bekezdés a)-b) pontban megjelölt okok és a /2/ bekezdés a)-b) pont szerinti érintettségem jogán a Kúria Kfv.VII.37.337/2023/2. sz. végzése, a Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7.sz. ítélete, és a Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidék Önkormányzat Képviselő-testületének XIII-791-6/2022.sz. ill. a XIII-791-3/2022.sz. határozata ellen a t. Alkotmánybíróság által IV.1852-2/2023. szám alatt felhívott,

hiánypótlással egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszom törvényes határidőn belül az alábbiakban terjesztem elő és az Abtv. 29.§-ra hivatkozással kérem, hogy a hiánypótlásai egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, ill. alapvető jelentőségű kérdés felmerülésére tekintettel a t. Alkotmánybíróság fogadja be. Állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.VII.37.337/2023/2. sz. végzése/ F2/, a Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7.sz. ítélete/F1/, ill. az alperes XIII/791-6/2022.sz. jogerős határozata /F19/ az első fokon hozott XIII/791-3/2022.sz. határozattal együtt ellentétes az Alaptörvény megjelölt normáival, sérti az Alaptörvény szerint megillető alkotmányos jogaimat.

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VII.37.337/2023/2. sz. végzését, a Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7. sz. ítéletét, ill. az alperes XIII/791-6/2022.sz. határozatát az első fokon hozott XIII/791-3/2022.sz. határozattal együtt az Alaptörvény 24. cikk /2 /bekezdés c) és d/ pontja alapján a /3/ bekezdés a) és b) szakaszában kapott felhatalmazással semmisítse meg a kihirdetés napjára visszamenőleges hatállyal alkalmazva az ABtv. 43.§./4/ bekezdésébe foglalt lehetőséget is, különösen az alperesi határozatok tekintetében az Abtv. 43.§./2/-/3/bekezdésére hivatkozással, adjon kötelezést az Abtv.43.§. /1/-/2/-/3/-/4/ bekezdésének alkalmazására

Állapítsa meg, hogy a XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzat Képviselő-testületének a 24/2014/VII.31/ Ör. sz. helyi építési szabályzata/ 48.§./2a/bekezdés ill. a 26/2020/XI.30/ Ör. sz. helyi építési szabályzata 72.§./6/ bekezdése, valamint a 42/2017/XI.17/sz. Ör. településképi önkormányzati rendelet 2.§. /2/ bekezdés c/ pontja és a 42.§./1/ bekezdés k/pontja ill. a 25/2021/IX.28/ Ör. településképi önkormányzati rendelet 2.§./2/bekezdés c/ pontja és az 51.§. c/szakasza m) pontja ellentétes az Alaptörvény vonatkozó felsorolt rendelkezéseivel, sérti alkotmányos jogaimat. Ezért indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság a felsorolt önkormányzati rendeletek támadott, megjelölt rendelkezéseit a kihirdetés napjára visszamentőlegesen semmisítse meg és helyükre az indítványozott helyes szövegrész beiktatását rendelje el. Kérem annak megállapítását is, hogy a megsemmisített jogszabályok a jelen panaszban sérelmezett hatósági és bírósági eljárásokban nem alkalmazhatók, mert a hatósági és bírósági eljárásokban hozott, ezekre alapított határozatok, ítélet és kúriai végzés ellentétes az Alaptörvény megjelölt cikkeiben rögzített normáival, és a jogellenes jogszabályhelyek alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogaim súlyos sérelme következett be.

A törlésre, ill. a beiktatásra indítványozott szöveg az alábbi:

A 42/2017./XI.17./ Ör. a településképi védelméről szóló 2.§./2/ bekezdése az Ör. /F29/ hatályát rendezi, amelyből a jogszabályi megfelelőséghez törölni szükséges "a 2.§./2/ bekezdés c) pontját és a 42.§. /1/ bekezdés k) pontját. A 2.§./2 bekezdés /2/c) pont helyébe pedig beiktatni a "c) meglévő építmény rendeltetését, ill. meglévő építmény rendeltetési egységeinek a számát építési tevékenységgel megváltoztatja," szöveget, ami a településképi bejelentés szükségességét mindenki esetében építési tevékenységgel előidézett változásokhoz köti.

A 42.§.k) pontot törölni szükséges, helyére pedig beiktatni, hogy " k) a jogszabályban építésügyi engedélyhez és egyszerű bejelentéshez nem kötött építési tevékenységek közül a kapcsolódó közterületről

közforgalom céljára átadott magánterületről vagy közforgalom által használt területről érzékelhető építési tevékenységgel járó arculatváltozást előidéző rendeltetésmódosításnál ill. az épületben lévő rendeltetési egységek számának megváltoztatása során" szöveget. A módosítással elérhető, hogy a rendeltetésmódosítás csak akkor kerüljön településképi bejelentési eljárás alá, ha a változás arculatváltozással jár vagy a meglévő rendeltetési egységek számának építési tevékenységgel járó megváltozásával a 2016.évi LXXIV.tv. 1.§. és 8.§. rendelkezéseinek megfelelően.

A 25//2021./IX.28./sz. településképi védelméről szóló Ör. /F30/ 2.§. /2/ bekezdés c) pontját ugyancsak szükséges bővítéssel megváltoztatni, ahol a 2.§./2/bekezdés c) **törlés után** a helyes

"c) meglévő építmény rendeltetését, ill. meglévő építmény rendeltetési egységeinek a számát építési tevékenységgel megváltoztatja,"szöveg kerülne, egyidejűleg szükséges az "51.§.m) pontjának a **törlése** Az m) pontba az alábbi: "a meglévő önálló rendeltetési egységek rendeltetésének építési tevékenységgel történő megváltoztatása." **beiktatása.**

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság döntsön a rendeletekben, ill. a megjelölt törvényekben megjelölt sérelmezett, megsemmisített szövegrészek rendelkezéseinek a folyamatban lévő ügyekből való kizárásáról is, az alkalmazási tilalmáról

A fenti indítványokat az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása 4. szakaszába foglalt vállalások közül az 5 és 6.os számú vállalás, a **B) cikk /1/ bekezdés**, az I. cikk /1/-/2/-/3/ bekezdés, az V. cikk, a VI. cikk /1/ bekezdés, a XIII. cikk /1/-/2/ bekezdés, XV. cikk, /1/-/2/ és /4/ bekezdés, a XIX. cikk /1/ bekezdés és a XXII. cikk, a **XXIV. cikk /1/ és /2/ bekezdés**, a XXV. cikk, a **XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdés**, és a **28 cikk**, sérelmére hivatkozással teszem meg, mert az alperesi határozatok, Fővárosi Törvényszék ítélete és a Kúria végzése ellentétesek a felsorolt alaptörvényi normákkal. Az alkotmányjogi panaszra azért került sor, mert a Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7. sz. támadott ítélete, a Kúria Kfv.VII.37.337/2023/2.sz. támadott végzése, az alperes támadott XIII/791-6/2022. sz. határozata az első fokon hozott XIII/791-3/2022. sz. támadott elsőfokú határozatával együtt ellentétesek a felsorolt alaptörvényi meghatározásokkal.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy hasson oda, hogy -a [REDACTED] ingatlanom tulajdoni lapján feltüntetett megnevezés adata **irodáról lakásra** történő megváltoztatásához a polgármester úr az eredeti kérelmem beadásától /2017.04.19./ számított legalább 10 napra visszamenőleges hatállyal adja ki a [REDACTED] ingatlanhoz szükséges hatósági bizonyítványt, és az ÉTDR felületen küldesse meg a Földhivatainak, Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Főosztálya 1519 Budapest Pf 415 címre. Kérem azt is, hogy a t. Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék **4.K.704.537./2022/7. sz. jogerős ítélet/F1/** és a Kúria **Kfv. VII.37.337/2023/2.sz.végzése/F2/** ill. a jogerős **XIII-791-6/2022. sz. határozata /F19/végrehajtását függessze fel** az ügyem végleges elbírálásáig, mert az építményadó kötelezettségem az önálló rendeltetési egységem ingatlannyilvántartásba bevezetett megnevezésétől függ, ami elbírálás alatt van. Amíg az iroda megnevezés szerepel a tulajdoni lapon építményadó köteles vagyok mintegy **8-szoros fizetési kötelezettséggel** az indokolthoz képest, ami már mintegy 735.000.- Ft kiadást jelentett a számomra a kérelmem beadása óta.

Egyidejűleg nyilatkozom, hogy tisztelettel kérem, hogy a nevem, adataim és az érintett ingatlan közzétételére ne kerüljön sor az esetleges közzétételek során. Kérem adataim és az érintett ingatlan adatainak bizalmas kezelését.

A saját magam képviseletéhez elvárt, jogi szakvizsga meglétének igazolásához becsatolom a Jogi Szakvizsga Bizottság tanúsítványát/F23/, a jogtanácsosi névjegyzékbe történő felvételemet igazoló jogerős végzést /F24/, ill. a Budapesti Ügyvédi Kamara tanúsítványát /F25/az ügyvédi karba történő felvételemről, a jelenleg érvényes ügyvédi igazolványom már becsatolást nyert. Kérem, hogy szíveskedjék mindezeket befogadni és elismerni a jogi képviseleti eljárásom jogszerűségét. Kérem a személyes okiratok bizalmas kezelését.

Az Alkotmánybíróság 2023. 05.11.- től hatályos **ügyrendje 28.§./1/ bekezdésére** hivatkozással bejelentem, hogy az alkotmányjogi panasz határidőben és elektronikus kapcsolattartás keretében kerül beadásra.

I. Alkotmányjogi panaszom indoklásaként az alábbiakat adom elő

Úgy vélem, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmezésének legfőbb szerve. Az Abtv.26.§./1/ bekezdés alapján az Alaptörvény 24.cikk /2/ bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény ellenes jogszabály alkalmazás folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következik be, és a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Mindegyik kikötésnek megfelelek, azért kérem a panasz befogadását, mert z ügyemben folytatott 6 éve folyó hatósági, bírósági eljárásban alaptörvény ellenes jogszabályok alkalmazás folytán az Alaptörvényben biztosított jogaimat súlyos sérelem érte. Hatósági ügyben adtam be a kérelmem és alperes 6 éven keresztül jogsértően építési ügyként kezelte, holott nem is építkeztem, és hatósági ügyről van szó. A jogorvoslati lehetőségeim kimerítettem. Bízom abban, hogy a kérelmem a t. Alkotmánybíróság befogadja.

Az Abtv.27.§./1/ bekezdés során az Alaptörvény 24.cikk /2/ bekezdés d/ pontja alapján Alaptörvény ellenes bírói ítélettel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza és az

b) indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy nincs számára jogorvoslati lehetőség, ezzel élni kívánok.

Az Alaptörvény 24.cikk /2/ bekezdés d) pont alapján az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját, amit alappal kérek. A 24.cikk /3/ bekezdés b) pontja alapján a /2/ bekezdés d) pontjában foglaltak alapján megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést, amit a kapcsolódó alperesi hatósági határozatokkal szintén kérek. Azért kérem, mert a panaszomban felhívtak veszélyeztetik, ill. különösen sértik az Alaptörvény felhozott rendelkezéseit, különösen a B) cikk /1/ bekezdését, az I.cikk/1-3/ bekezdését, a XV. cikket és sértik a XXIV. cikk /1/ bekezdését, a XXVIII.cikk /1/ és /7/ bekezdését, a tisztességes eljáráshoz való jogom, és a 28.cikket, a Ket/Ákr/hatósági bizonyítványra vonatkozó rendelkezéseit, az utóbbi alkalmazásának létjogosultságát és ellentétesek az Etv. rendelkezéseivel, , amit jogszerűsíteni kell. ezért szükséges a megsemmisítésük.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24.cikk /2/ bekezdés c) pont alapján alkotmányjogi panasz esetén felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját. A /3/ bekezdés a/ pontja szerint a /2/ bekezdés b)c)e) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt, vagy jogszabályi rendelkezést, amit kérek. Az általam indítványozott jogszabályrészek törlését ill. helyébe jogszerű szöveg beiktatását azért indítványozom, mert a jelenleg hatályos szövegrészek ellentétesek a panaszomban felsorolt alperesi határozatokkal, ítélettel, kúriai végzéssel, amit lejjebb részletesen kifejték.

Az Alaptörvény 25.cikk b/ pont szerint a bíróság dönt a közigazgatási határozatok törvényességéről, a c/ pont szerint az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről. A 25.cikk /3/ bekezdése szerint a Kúria a /2/ bekezdésében meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz, amit szintén kérek. Azért indítványozom a felsorolt önkormányzati rendeletek megsemmisítését, mert az alperesi határozatok törvénysértők. Úgy a helyi építési szabályzatok, mint a településképi önkormányzati rendeletek ellentétes szabályozást tartalmaznak a felsorolt szabályrészekben az Alaptörvény megjelölt és lentebb részletezésre kerülő normaival szemben és az így kialakuló jogalkalmazási rend szükségtelenül és jogellenesen korlátozza a felhasználók jogait, így az enyémét is.

Az Alaptörvény 28.cikk szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, ill. a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indoklását kell figyelembe venni, amit különösen szükséges hangsúlyozni, mert az ügyemben született alperesi határozatok, ítélet és a kúriai végzés meghozásánál ezek nem lettek figyelembe véve. Az alperes

teljesen téves alapokra helyezte őket. A teljes folyamatban mellőzésre került az a tény, hogy az ügyem hatóság ügy és ezért a Ket. 83.§. /később Ákr.2016.évi CL. tv. 95.§. / szerint, nem a helyi építési szabályzat rendelkezései szerint kell eljárni.

Az Abtv. 29.§-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be, a befogadást ezek alapján kérem.

Nem lehet vita tárgya, hogy jogszabály Alaptörvénybe ütközését az Abtv.24-32.§-ai szerint kizárólag az Alkotmánybíróság állapíthatja meg. A bíróságok a jogszabály értelmezésére felhatalmazással bírnak, jogosultak értelmezni és alkalmazni az Alaptörvényt, de nem jogosultak a jogszabályok Alaptörvénybe ütközéséről állást foglalni. Az AB az Alaptörvénybe ütköző jogszabályt az Abtv. 43.§.alapján megsemmisíti, amit kérek. A jogszabály csak akkor jogellenes, ha az AB megállapítja az Alaptörvénybe ütközést és megsemmisíti.

II. Nyilatkozat a perorvoslatokról

A Budapest, XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzatához hatósági bizonyítvány iránti kérelmet adtam be, aminek a teljesítését előbb a polgármester XIII-791-3/2022.sz. alatti, majd a Képviselő-testület XIII/791-6/2022.sz. határozatával elutasított. Bírósági felülvizsgálatot kértem.

A Fővárosi Törvényszék a hatósági bizonyítvány kiadása iránt egy hosszadalmas többszörösen megismételt törvénysértő eljárásban hozta meg 4.K.704.537/2022/7. sz. alatt a döntését, amiben törvénysértően elutasított. A felülvizsgálati eljárás iránti kérelmem befogadását a Kúria a Kfv. VII.37.337/2023/2. számú végzésével megtagadta, perújításra nem került sor. A fentiek alapján a rendes és rendkívüli peres eljárásban már kimerítettem a jogorvoslati lehetőségeket. Saját magam vagyok érintett, és saját magam képviselem, mint ügyvéd. Az alkotmányjogi panaszt látom egyedüli lehetőségnek arra, hogy tisztességes eljárás keretében érvényesíthessem az alkotmányos jogaimat.

III. Az alkotmányjogi panaszt megalapozó tényállás és az ebből adódó indítványok

2016-ban vásároltam meg a [REDACTED] hrszú lakóterületen, lakóépületben lévő 70 m²-es ingatlant/F3/, lakásnak. Az ingatlan tulajdoni lapján az ingatlan irodaként van bejegyezve az ingatlannyilvántartásba annak ellenére, hogy megépülése óta lakásként funkcionál, és már a használatbavételkor is mindenben megfelelt a lakás törvényi feltételeinek, 2002. június 28. -án kapott használatbavételi engedélyt /F4/, amely szerint a 2001.április 9-én megtartott helyszíni szemle során a hatóság megállapította, hogy az elvégzett építési munka az építési engedélynek megfelelt az épületek rendeltetészerű és biztonságos használatra alkalmasak, a használatbavételi engedély megadása ellen építésrendészeti, közegészségügyi, tűzvédelmi és egyéb szempontból kifogás nem merült fel. Az ingatlan nyilvántartás közhitelessége miatt szerettem volna megváltoztatni az ingatlan tulajdoni lapjának egyik adatát, a tulajdoni lap első oldala bal felső sarkában lévő iroda megnevezést a tényleges használatnak megfelelően irodáról lakásra, amely változás a jogi jelleget nem változtatja meg. Anélkül kértem az adatváltozás átvezetését, hogy építkeztem volna. A kérelmem teljesítését törvény, vagy Korm. rendelet nem tiltotta és tilja. Az átvezetéshez az Inyvtv. szerint hatósági bizonyítvány becsatolása szükséges, aminek a kiadását alperes 6 éve indokolatlanul megtagadja.

Az 1997.évi CXLI. törvény az ingatlannyilvántartásról a 2.§. /3/ bekezdésében kifejezetten kijelenti, hogy Ingatlannal kapcsolatos bírósági, ügyészségi, hatósági, eljárásokban az ingatlannyilvántartásban lévő tulajdoni lapon átvezetett adatokat kell irányadónak tekinteni. A /7/ bekezdése szerint a Ptk-nak az ingatlannyilvántartási adatok irányadó jellegére vonatkozó rendelkezése tekintetében az adatok helyessége alatt az adatoknak az okiratokkal való egyezőségét is érteni kell. A 6.§./1/ bekezdés szerint a jogok és jogilag jelentős tények bejegyzésére, ill. feljegyzésére irányuló ingatlannyilvántartási eljárás az ügyfél kérelmére vagy hatósági megkeresésre indul. A kérelmemre indult.

A 109/1999/XII.29/ FVM rendelet /Vh/39/A.§. szerint az ingatlan jogi jellege társasház. Ezt nem érinti az

átvezetés, a helyrajzi számokat, sem a tulajdoni hányadokat sem. Azért került sor az alkotmányjogi panaszra, mert az alperes az Alaptörvénnyel ellentétes határozatait, a Törvényszék az Alaptörvénnyel ellentétes ítéletét és a Kúria az Alaptörvénnyel ellentétes végzését az általam később kifejtettek szerint az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása 4. szakaszába foglalt vállalások közül az 5 és 6.os számú vállalás, a B) cikk /1/ bekezdés, az I. cikk /1/-/2/-/3/ bekezdés, az V. cikk, a VI. cikk /1/ bekezdés, a XIII. cikk /1/-/2/ bekezdés, XV. cikk, /1/-/2/ és /4/ bekezdés, a XIX. cikk /1/ bekezdés és a XXII. cikk, a XXIV. cikk /1/ és /2/ bekezdés, a XXV. cikk, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdés, és a 28 cikk, sérelmére és azzal ellentétesen hozta meg.

A beruházónak az építkezéskor adott beépítési többlet miatt alakult ki a vegyes funkció a társasházban. Csak így lehetett építkezni, az átminősítés azonban megengedett volt. Önellentmondásos, hogy a kérésem ellentétjének, ami szembe megy az Étv. és az azt megalkotó törvényalkotó céljával, lakásról irodára történő változtatásnak nincs akadálya a lakóépület jogi jellege ellenére most sem. A tulajdonosok esélyegyenlősége nem biztosított. Az alkalmazott 14/2005./VIII.10.sz. Ör., a helyi építési szabályzat 48.§.2a/ bekezdése érdekes módon lakóterületen, lakóházban csak az irodarendeltetés megváltoztatását tiltja lakásra egy lakóházban. Fordítva nem tiltja. A határozatok, és az ezek alapján hozott ítélet és végzés ellentétesek és különösen sértik az Alaptörvény B) cikk /1/ bekezdését, az V. cikket, és a XV. cikk /1/-/ és /4/ bekezdésébe foglalt esélyegyenlőséget, a XXIV.cikket, a XXVIII.cikk /1/ és /7/ bekezdését, a tisztességes eljáráshoz való jogom és a 28 cikket, mint az alapvető, Alaptörvényben lefektetett jogaim.

Az adatátvezetéshez 2017.04.19-én hatósági bizonyítványt/F5/ igényeltem, amit az alperesnek a beadáskor hatályos 2004.évi CXL törvény /Ket/ 83.§. /3/ bekezdés szabályai szerint 10 napos határidővel ki kellett volna adnia. Ehelyett az alperes jegyzője téves jogértelmezéssel felülírta a Ket. szabályait, szükségtelen településképi feltételt szabott a kérelmem teljesítéséhez, és rossz jogszabályi környezetbe helyezte a kérelmem. A Ket. helyett, az építési jogszabályok hatálya alá és az ebből levont téves következzéssel utasított el/F6/. A határozatot a Budapest Főváros Kormányhivatala BP-1003/00346-2/2017. sz. határozatával hagyta jóvá. Elutasítást nyertem a Fővárosi Törvényszéken kezdeményezett 23.K.33.281/2017/7. sz. alatti bírósági eljárásban is. Az eddig hozott határozatokat felülvizsgálati eljárás folytán a Kúria a Kfv.III.37.462/2019/3. az. ítéletével /F12/ hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította.

6 év és számos jogorvoslati kérelem után /39 db határozat/ a Fővárosi Törvényszék a hatósági bizonyítvány kiadása iránt általam kezdeményezett bírósági eljárásban a Ket.83.§. szabályai helyett elfogadta az Önkormányzat jogellenes határozatait - aki építési jogszabályokat vett figyelembe az elbírálásnál a Ket. 83.§. helyett - és többszörösen megismételt eljárásban, 4.K.704.537/2022/7. sz. alatt ítélt, as keresetem elutasította. A hatóság és a bíróság eljárása a fentiek miatt is különösen ellentétes az Alaptörvény B)cikk /1/ bekezdésével, az I.cikk /1-3/ bekezdésével, az V. cikkel, a XIII.cikk, a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, a XXIV.cikk /1/ bekezdésével, a XXVIII.cikk /1/ és /7/ bekezdésével és különösen a 28.cikkkel súlyosan sértve alkotmányos jogaimat, különösen a tisztességes eljáráshoz való jogosultságom. A bíróság nem volt tekintettel arra, hogy a kérelmem hatósági ügyben keletkezett, a Ket. / Akr./ szabályait mellőzte, ehelyett ítélete 23. szakaszában a 26/2020/XI.30/Ör, azaz a helyi építési szabályzat 72.§. /6/ bekezdése sérelmére hivatkozva utasította el a keresetem, aminek az alkalmazása a kifejtettek alapján nem alapos. A megelőző eljárásokban az eljáró bíróságok még a 14/2005/VIII.10/ Ör., vonatkozó rendelkezései szerint jártak el. A Fővárosi Törvényszék a mostani ítéletében a 42/2017/XI.17/ sz. és a 25/2021/IX.28/ sz. településképi védelméről szóló Önkormányzati rendeletekre is hivatkozott.

Előadom, hogy egyik sem releváns az ügyemben, mert az ügyem nem építési, hanem hatósági ügy, a Ket-re /Akr/ tartozik. A helytelen jogalkalmazást az alperes vezette be az első és másodfokú önkormányzati határozatokban. Az eleve jogellenes jogalkalmazást tiltakozásom ellenére a bíróság vizsgálat és indoklás nélkül fogadta be, nem utasította el, és ehhez képest tévedett az alkalmazandó jogszabály hatálya kérdésében, mindkettő olyan súlyos sérelem, hogy a megsemmisítésre egyértelműen okot ad. Az eljárások köztes idejében a Kúria értelmezési kérdésekben már 2021. február 2-án hiába hozta meg az iránymutató Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. ítéletet /F11/, amely a megoldás kulcsa lehetett volna, de a Fővárosi Törvényszék az ítélete 18. szakaszában a kúriai ítéletet jogellenesen indoklás nélkül elvetette, és enélkül hozta meg a 4.K. 704.537/2022/7.sz. jogszabálysértő, alaptörvény ellenes ítéletét.

A Fővárosi Törvényszék 4.K/704.537/2022/7. sz. ítélete ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmem /F7/

befogadását a Kúria a Kfv.VII. 37.337/2023/2. sz. végzésével megtagadta. Ezzel lehetetlenné vált, hogy tisztességes eljárásban részesülhessek, és a megfelelő jogszabályok mentén történő felülvizsgálat megtörténhessen, és esetleg a Kúria segítségével megkapjam az egyébként jogosan járó hatósági bizonyítványt. A támadott alperesi, bírósági döntések elsősorban a fentiek miatt az Alaptörvény B cikk /1/ bekezdésével, az I.cikk /1-3/ bekezdésével, XV. cikkel, ill. az Alaptörvény XXIV. cikkel, XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, és a 28. cikkel ellentétesek, sértik alkotmányos jogaimat és lehetetlenné teszik, hogy tisztességes eljárásban részesüljek.

Az alperes a XIII-791-3/2022 és XIII-791-6 /2022. sz. önkormányzati határozataiban a Ket helyett a 26/2020/XI.30./ Ör. sz. alatti helyi építési szabályzat rám nem tartozó 72.§./6/ bekezdését alkalmazta, utasított el, holott a Ket.szabályait kellett volna alkalmazni.Én 2017. április 19-én, legfeljebb 2020.május 27.én kerültem közigazgatási jogviszonyba alperessel, nem az ítélet 11. szakaszában visszavont intézkedésre hivatkozással 2022. június 10-én, ezért jogalkalmazás szempontjából legfeljebb a 14/2005/VIII.10/ Ör. jöhetett volna szóba. A Fővárosi Törvényszék 47.K.702.808/2021/12. ítélete/F18/sz. ítélete a visszavonást ugyanis nem érintette. A BP/2605/00513-2/2020/sz. végzéssel /F13/ a polgármesterhez átkerült kérelmem nem került megsemmisítésre. A kérelem a 4.K.704.537/2022. eljárásig a polgármesternél nyugodott. Ezért a hatályt a 2017.április 19-én történt beadás, legfeljebb a polgármesterhez került és vissza nem vont áttétel időpontja alapozza meg, ami 2020.május 27.

A Fővárosi Törvényszék a 4.K.704.537/2022/7. sz. perben szakszerűtlenül járt el és túlbonyolított. Alaptörvény ellenesen, az építési jogszabályok, különösen a helyi építési szabályzat alapján bírálta el a hatósági bizonyítvány kiadása iránti kérelmem a Ket. 83.§. helyett, holott 10 nap alatt ki kellett volna adnia a hatósági bizonyítványt a Földhivatalnak A hiánya miatt nem tudom az ingatlanom közhitelességét helyreállítani, a helyes megnevezés jogosítványait élvezni, anyagilag károsodok, tulajdonosi jogosítványaim sérülnek, az ingatlan forgalomképessége csökken. Az alperesi határozatok és az ezek alapján meghozott ítélet, majd végzés az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása 4. szakaszába foglalt vállalások közül az 5 és 6.os számú vállalat, a B) cikk /1/ bekezdés, az I. cikk /1/-/2/-/3/ bekezdés, az V. cikk, a VI. cikk /1/ bekezdés, a XIII. cikk /1/-/2/ bekezdés, XV. cikk./1/-/2/ és/4/ bekezdés, a XIX. cikk /1/ bekezdés és a XXII. cikk, a XXIV. cikk /1/és /2/ bekezdés, a XXV. cikk, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdés, és a 28 cikk, sérelmére született és azzal ellentétes. Alaptörvény ellenes.

Az eljáró bíró mulasztott, fel kellett volna ismernie az alperes tévedését az alkalmazandó jogszabály tekintetében, vagyis a Ket /Ákr/ szabályai alkalmazásának a szükségességét a helyi építési szabályzat helyett, amit alperes jogellenesen állított. Hatályon kívül kellett volna helyezni a kérelmemet elutasító alperesi határozatokat és kötelezni kellett volna az alperest, hogy a Ket. /Ákr/szabályai szerint járjon el. és a 109/ 1999/XII.29/FVM rendelet szabálya szerint küldje meg a hatósági bizonyítványt a Földhivatalnak. A meghozott ítélet az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása 4. szakaszába foglalt vállalások közül az 5 és 6.os számú vállalat, a B) cikk /1/ bekezdés, az I. cikk /1/-/2/-/3/ bekezdés, az V. cikk, a VI. cikk /1/ bekezdés, a XIII. cikk /1/-/2/ bekezdés, XV. cikk./1/-/2/ és/4/ bekezdés, a XIX. cikk /1/ bekezdés és a XXII. cikk, a XXIV. cikk /1/és /2/ bekezdés, a XXV. cikk, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdés, és a 28 cikk, sérelmére és azzal ellentétesen hozta meg.

A bíróság a jogvita eldöntése szempontjából releváns tényállást nem tárta fel, a Kúria Kfv. IV. 37.829/ 2020/7. sz. ítéletével ellentétesen, ami egyértelműen látszik az ítélete 11.18.19.20.21.23.25.26.szakaszával összevetett tények bizonyítják. A Ket./Ákr./ szerepét sem vizsgálta, elvetette, nem mérlegelte okszerűen, pedig ismerte az ellentmondásokat, A Fővárosi Törvényszék megvizsgálás és megfelelő indoklás nélkül a sérelmemre úgy ítélt, hogy a vonatkozó szabályozást önkényesen felülírta, holott a bíróságok kötelesek figyelembe venni az ÁB határozatok normáit. Azt is, amit a 3130/2022/IV.1. megfogalmaz.

3130/2022/IV.1.AB. határozat szerint egy szabályozás felülírása, kitágítása a bíróságok részéről már nem is jogértelmezési kérdés, hanem jogalkotási tevékenység, ami felveti a bíróságok részéről a törvényeknek való alávetettség elvének sérelmét is. A jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének az eszközévé. Megsérült a kiszámíthatóság elve és nem kevésbé az én kapcsolatos alkotmányos jogaim. A Törvényszék eljárása ellentétes különösen az Alaptörvény B)cikk /

1/ bekezdésével, az I.cikk /1-3/ bekezdésével, a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, a XXIV.cikkkel, a XXVIII.cikk /1/ és /7/ bekezdésével és különösen a 28.cikkkel.

Az Alkotmánybíróság a jogorvoslati lehetőségek kimerítéséről a 7/2013./III.1./ AB határozatban foglalkozott a tisztességes eljáráshoz való joggal és a bíróságok indoklási kötelezettségével. Ezen határozatában kimondta hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk /1/ bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményrendszere magába foglalja az indokolt bírói döntéshez való jogot. A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatban számot adjon. Ezt a Fővárosi Törvényszék a sérelmemre elmulasztotta. Sem a felhozottak megvizsgálására, sem a Kúria Kfv. IV.37829/2020/7. sz. kúriai ítéletére vonatkozóan nem indokolta meg, hogy a Ket /Ákr/ szabályai helyett a kúriai ítélet ellenében miért alkalmazta a helyi építési szabályzatot a kérelmem elutasításánál, vagyis miért adott helyt az alperesi határozatoknak.

A Kúriának pedig a 3138 /2023. /III.27./AB határozat 38. és 40. szakasza alapján tudnia kellett volna, amikor a befogadásom megtagadta, hogy az Alkotmánybíróság egy kereset elbírálásánál mérlegelte, hogy az első fokú döntést hozó bíróság végzése az Alaptörvény XXVIII. cikk /1/ bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványának, a bírósághoz fordulásnak a jogát, e jog tényleges gyakorlásának a lehetőségét az ügyben alkalmazott jogkövetkezmennyel a kereset elutasításával nemcsak hogy korlátozta, sértette, de a jogszolgáltatás jogerős megtagadásával kifejezetten kizárta, a befogadás megtagadásával, vagyis kizárással a Kúria megfosztott engem attól, hogy tisztességes eljárásban történjék meg a kérelmem elbírálása Eljárása különösen ellentétes az Alaptörvény B)1 cikkével, az I.cikk /1-3/ bekezdésével, a XV.cikk /1-2/ bekezdésével a XXIV. cikk /1-2/ bekezdésével, a XXVIII.cikk /1/ és /7/ bekezdésével és a 28. cikkel a sérelmemre.

A Kúria annak ellenére, hogy én a felülvizsgálati kérelmemben hivatkoztam a Kúria korábbi, saját, precedensképes Kfv.IV.37.829/2020/7. sz. ítéletére, ami ügyemben, ugyanebben az ügyben született, és megmagyarázza, hogy a kérelmem teljesítése miért nem tartozik az építési jogszabályok alá és miért tartozik a Ket /Ákr/ hatálya alá, döntésében nem értékelte, nem vette figyelembe annak a jelentőségét a Törvényszék, sem a Kúria, hogy a döntése eredményeként alkotmányos alapjogaim gyakorlásától indokolatlanul esek el, mert a Kp az egyének ügyeit nem zárja ki a Kúria előtti eljárás jogától. Sőt az Alaptörvény I.cikk /1-3/ bekezdés kifejezetten utal arra, hogy az /1/ bekezdésében, hogy Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait a /3/ bekezdésre figyelemmel. Az /1/ bekezdés szerint az alapvető jogok védelme az állam elsőrendű kötelessége. A Kúria különösen megsértette az Alaptörvény B) cikk /1/ bekezdését, az I.cikk /1-3/ bekezdését, V. cikket, XIII.cikket, XV.cikk /11 bekezdését, a XXIV.cikket, XXVIII. cikk. /1/ és /7/ bekezdését, és a 28.cikket, amelyekkel ellentétesen hozta meg a végzését.

Az alkotmányos követelmény az Alaptörvény B)cikk (1) bekezdésén alapul, a jogbiztonság és normavilágosság elveit konkretizálja. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. Az alkotmányjogi panaszom szerint a támadott bírói döntések beleütköznek az alkotmányos elvekbe, ezért azok az alkotmányos értékek sem tudnak érvényre jutni amelyeken az alapul. Az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési szabály bíróságok általi figyelmen kívül hagyása, továbbá a XXVIII.cikk /1/bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét is jelenti. Az Abtv.39.§./1/ bekezdése szerint az AB döntése főszabályként mindenkire nézve kötelező. Az Abtv.46.§ (3) bekezdés alapján pedig az AB által megállapított alkotmányos követelménynek a vizsgált ill. a bírósági eljárásban alkalmazandó jogszabály alkalmazásának meg kell felelnie. Mivel a rendelkezéseket a támadott ítéletek nem tartották be, ellentétesek azzal és mivel a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogba a jogszabályok megtartása is beletartozik, ezért ezen alapjogom sérelmet szenvedett. Az eljáró bíróságok a normában kimondott alkotmányos követelményt lerontva olyan módon alkalmazták, amelynek eredményeképp annak tartalma nem érvényesülhetett, ezért nem élhettem érvényesen az engem megillető jogokkal, nem kaphattam meg a hatósági bizonyítványt.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013./III.1./ AB határozatában részletesen foglalkozott a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal és a bíróságok indoklási kötelezettségével. A Fővárosi Törvényszék ezek alkalmazását

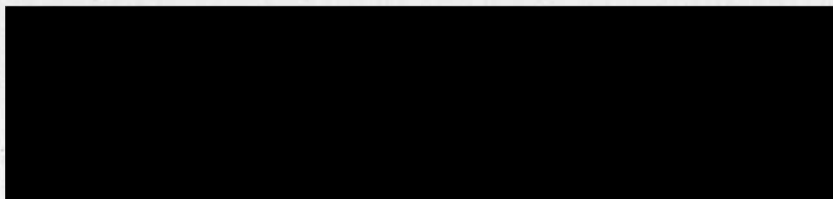
a 4.K.704.537/2022/7. sz. ítéletében elmulasztotta. Az Alaptörvénnyel ellentétes jogértelmezéssel és az indoklások elmulasztásával hozott ítéletet. Az AB határozat szerint a "tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy ha a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja ennek értékeléséről számot kell adjon /indoklás /34/. Az indoklási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme tehát alkotmányjogi panasz alapján bírósági megsemmisítéséhez vezethet. Az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre minden esetben ki kell terjedni "ha az eljáró bíróság valamely jogkérdésben eltér az AB által valamely jogi norma Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezésére vonatkozó megállapításától az eljáró bíróságnak különös gondossággal kell arra figyelemmel lenni, hogy ezen eltérés indokairól döntésében az Alaptörvény XXVIII.cikk/1/ bekezdésének megfelelően számot adjon. Ez az eltérés minden esetben az így érdeme szempontjából releváns kérdésnek tekinthető. Az Alkotmánybíróság a bírói döntést az Alaptörvény megszabta értelmezési tartomány kereteinek túllépése miatt -alkotmányjogi panasz -eljárásban különösen az Alaptörvény XXVIII.cikk /1/ bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme miatt megsemmisíti. "

Mivel az alperes és a Fővárosi Törvényszék és Kúria határozataikban, ítéletében, végzésében eltérnek az AB által valamely jogi norma Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezésére vonatkozó megállapításától, alappal kérem az Alaptörvény megszabta értelmezési tartomány kereteinek túllépése miatt, különösen az Alaptörvény XXVIII. cikk /1/ bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme miatt, hogy a t. Alkotmánybíróság úgy az alperes határozatait /XIII/791-6/ 2022, XIII/791-3/2022/a 4.K.704.537/2022/7. sz. ítéletét és a Kfv.VII. 37.337/2023/2. sz. végzést semmisítse meg. Az alperesek határozatainak megsemmisítése érdekében hivatkozom, hogy az Abtv.43.§/4/ bekezdése szerint az alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált más bírósági és hatósági döntéseket. Mivel az elhibázott önkormányzati határozatok képezték a bírói döntések alapját, amit a bíróságok megvizsgálás nélkül átvettek, ezért is megalapozott a kérésem.

A 8/2020/V.13/ AB határozatban a testület rámutatott, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog az eljárás egészének a minőségét védi, ami korlátozhatatlan, mert már maga is jogi mérlegelés eredménye. A tartalmát különböző részjogosítványok képezik. Ezek egyike a bírósághoz való fordulás joga, ami nem a törvényektől oldja el a bíróságot, hanem azt követeli meg, hogy a bíróság megmérhesse a peresített igényeket az alkalmazandó anyagi jog és eljárásjog mércéivel, minden lényeges jogkérdést azonosíthasson és azokban a jog értelmezése útján dönthess. A bírósághoz fordulás jogából az a kötelezettség hárul az államra, hogy a jogviták elbírálására bírói utat biztosíthasson. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint továbbá a bírósági úthoz a bíróság általi döntéshez való jognak szerves része az eljárás minősége, ez adja meg a bírósághoz fordulás értelmét Az eljárás tisztességének önmagában nem elégséges feltétele a bírósági út igénybevételének a lehetővé tétele, az csak akkor biztosított, ha a bíróság érdemben reagál a perben előterjesztett kérelmekre. A bíróság reagált, de jogellenesen.

Példázza az én Kúriai végzésem. Hogy ha az indítványozó az igényét előterjeszthette ugyan, a jogvita eldöntésére irányuló igénye teljesítését, kezdeményezve a jogszolgáltatást, de a jogvita eldöntésére irányuló igénye teljesítését a bíróságok a támadott döntéseikben elhárították, elutasították, lényegében megtagadták, azaz az ügyben nem érvényesülhetett a hatékony bírói jogvédelem alkotmányos garanciája sem, keresetében kérelmére nézve nem született érdemi, azt tartama szerint elbíráló bírói döntés, miután a bíróságok még tárgyalásba sem bocsátkoztak nem érvényesülhet a tisztességes eljáráshoz való jog beteljesedése a Fővárosi Törvényszéknek és a Kúriának köszönhetően.

A 16/2021/V.13/ AB határozat indoklása szerint /37/ "Az alkotmányos követelménnyel az AB a jogalkalmazó jogértelmezését segíti annak érdekében, hogy a bíróság ítélezési tevékenysége megfeleljen az Alaptörvény egészéből fakadó követelményeknek. /Sajnos esetemben ez a hatóságok és a bíróságok körében nem érvényesül./ ...A 25/2017(X.17.) AB határozat 22.szakasza szerint az alkotmányos követelmény nem új szabály, hanem közvetlenül és egyértelműen az Alaptörvény valamely rendelkezésén alapuló, a normában eleve benne rejlő helyes értelmezés, amelyet az Alkotmánybíróság csak felismer és kimond, az Abtv. 46.§./3/ bekezdésének megfelelően.

A Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7. ítélete a Kúria Kfv.37.337/2023/2 végzése, és az eddig felsoroltakon kívül az alábbi normákkal is ellentétesen hozták meg döntésüket, és ezzel sértik az Alaptörvény megjelölt cikkeiben foglaltakat a sérelmemre. :

Nemzeti Hitvallása 4. szakaszába foglalt vállalások közül az 5 és 6.os számú vállalás, az R cikk /2-3/ bekezdés, B) cikk /1/ bekezdés V. cikk, a VI. cikk /1/ bekezdés, a XIII. cikk /1/-/2/ bekezdés, a XIX. cikk /1/ bekezdés, a XXII. cikk, XXIV. cikk /1/és /2/ bekezdés, a XXV. cikk amelyek tartalmára az indítványom végén nyilatkozom.

IV. Indítvány alap törvényellenes jogszabályi szöveg megsemmisítésére

Tekintettel arra, hogy az Abtv. és a hiánypótlás lehetőséget ad arra, hogy a felmerült alaptörvény ellenes jogszabályi szövegek megsemmisítésére indítványt tegyek, az alábbiakban teszek indítványt az alaptörvény ellenes szövegrészek megsemmisítésére és a megsemmisített szövegrészek jogszerűsítésére. Kérem, hogy a felhozott indítványomban foglaltakat is szíveskedjék befogadni és elfogadni.

A)A helyi önkormányzat az Alaptörvény 32.cikk /2/ bekezdés értelmében feladatkörében eljárva a helyi önkormányzat törvény által nem szabályzott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, ill. törvényben kapott felhatalmazás alapján önkormányzati rendeletet alkot, de a (3) bekezdés szerint az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes. Sajnálatos módon az alperes önkormányzati rendeletei nem mentesek az alaptörvényellenességtől. Alkalmazásukkal a bírói döntések megalapozottságát veszélyeztetik, és az én alkotmányos jogaimat megsértik.

Pedig a II/1992/III.5./ AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy "a jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű megfogalmazását, hogy mindenki, akit érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, s számolni tudjon a jogkövetkezményekkel. Ideértendő az is, hogy ki lehessen számítani a jogszabály szerint eljáró más jogalanyok és állami szervek magatartására."

A 847/B/1996.AB határozatában megállapította az Alkotmánybíróság, hogy "a jogalkotóknak a normavilágosság követelményének megfelelő jogszabályszoveget kell kibocsátaniuk. A jogalkotó feladata az, hogy a szabályozás körébe vont életviszonyokat megfelelő rendelkezésekkel szabályozza.

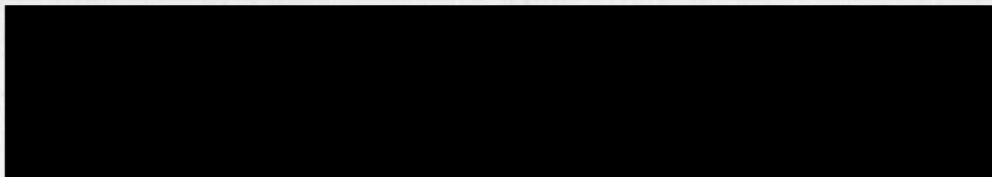
A norma megszővegezéséből fakadó nehézségek felvetik a jogbiztonság sérelmét, és ezáltal álláspontom szerint szükséges a jelzett normák megsemmisítése, tekintettel arra, hogy az érintett jogszabály egyértelműen sérti az esélyegyenlőséget, és így az alkalmazást kiszámíthatatlanná és előreláthatatlanná teszi a norma címzettjei részére.

Az Alaptörvény T.cikk /2/ bekezdése szerint az önkormányzati rendelet jogszabálynak minősül. Ebben a szellemben teszek javaslatot. A felhozott önkormányzati rendeletekben /Helyi építési szabályzatok, ill. kerületi településképi rendeletek/ felhozott szabályrészek az Alaptörvény vonatkozó normáival ellentétesek, amelyeknek megsemmisítése, ill. egyidejű módosítása szükséges az Alaptörvénnyel való összhang megteremtéséhez.

1.Helyi építési szabályzatok rész szabályainak alaptörvényellenessége

A felsorolt Önkormányzati rendeletek megsemmisítésre megjelölt szövegrészei ellentétesek az Alaptörvény I. cikk /1/-/3/ bekezdésével, B)cikk /1/ bekezdésével, XIII. cikk /1/bekezdésével, ill. a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, és a XXIV. cikk /1/ bekezdésével, XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, ill. a 28. cikkel, azok szellemiségével a sérelmemre.

A Fővárosi Törvényszék 2023. március 16-án 4.K.704.537/2022/7. sz. alatt hatósági bizonyítvány iránti kérelmem tárgyában hozott ítélet a /1/ és /22/ szakasza alapján a KÉSZ 72.§./6/ bekezdésébe foglalt tilalomra hivatkozással utasított el. Szerinte az ingatlanra vonatkozó 26/2020/XI.30/ önkormányzati rendelet /KÉSZ/vagyis a helyi építési szabályzat 72.§. /6/ bekezdése szerint "Az Lke-3/ÉK-13 építési övezetben 2008.

előtt megvalósult iroda rendeltetés megváltoztatása nem megengedett. " és emiatt alapos az elutasítás, miközben a hatósági bizonyítvány kérelmemnek semmi köze az építési övezethez, legfeljebb a Ket/Ákr/ rendelkezéseihez. A 26/2020.XI.30./önkormányzati rendeletet megelőző hatályú 24/2014/VII.3/ Ör. szerint a 48.§.2a/ bekezdés szerint is " Az IZ-XII/L1 építési övezetben 2008.előtt megvalósult iroda rendeltetés " megváltoztatása sem megengedett." /Ugyanazon ingatlanról van szó, és időközi övezeti átsorolásról/ Mindkét hatályú helyi építési szabályzatban a jelzett tiltások jogellenesek, törlésük szükséges, amit indítványozok.

Ezek a jelzett szabályozási elemek visszaható hatályú jogalkotást valósítanak meg, mert különösebb jogszabályi indok nélkül 2014-ben mondják ki az esélyegyenlőséget sértve, hogy a 2008 előtt építkezőknek 2014 után már nincs joguk átminősítést kérni irodáról lakás megnevezésre ugyanazon lakóépületben annak ellenére, hogy a meglévő 20 tulajdonosból ezt már 15-nek 2014. előtt megengedték. 5 tulajdonosnak már nem akarják megengedni. Még akkor sem, ha egyébként az építés körében sincs létjogosultsága a szabályozásnak. Az Étv. 13.§. nem szabályozza a megjelölt korlátozást. Az Étv. 20.§. szabályozza ugyan a tiltásokat, de a fenti korlátozás nem tartozik a szabályozható körbe. Az Étv. 20.§. csak határozott, legfeljebb 3 éves időtartamú tiltást enged meg definiált esetekben (ami rám nem vonatkozik), kellő indok esetén, amelyet a megelőző hatályú 24/2014/VII.3/ Ör. szerint a 48.§.2a/ bekezdés és a 26/2020/XI.30.Ör-al bevezetett 72.§./6/ bekezdés tiltása felülír, megsért, még akkor is, ha történik építkezés, de én nem építkeztem. A fenti jelenség érinti a közhitelességet, az adózási kérdéseket. Az ingatlannyilvántartási bejegyzéstől függ a közhitelesség és az adózási kötelezettség mértéke.

Felmerül a kérdés, hogy az azonos csoportba tartozó, ugyanolyan felállás mellett milyen alapon kaphat kedvezőbb lehetőséget, különösen adózási lehetőséget a 20-ból 15 ingatlan / és az azonos körülmények között lévő 5 miért nem, ha ugyanolyan és ugyanabba a csoportba tartozik, mert ezzel az esélyegyenlőség megsérül, ami az Alaptörvény B cikk /1/ bekezdésébe I.cikk /1-2/ bekezdésében, az V. cikk, a VI.cikk /1-2/ bekezdésébe, a XXIV. cikk /1/ bekezdésébe, a XV. cikk /1-2/ bekezdésébe és a XXVIII.cikk /1/ és /7/ bekezdésébe, és a 28. cikkbe foglaltak megsértését is jelenti. és ellentétes az Alaptörvény felsorolt normáival. Az iroda bejegyzés építmény adózás alá esik, a lakás kommunális adózás hatálya alá tartozik, holott lakásként használják mindegyiket, semmilyen különbség nincs a használatban sem. A Törvényszéknek észlelnie kellett volna, hogy a józan észnek sem felel meg a nézete, és ezzel mennyire megkárosít. Lakóházban, lakásként használni az albetétet nem lehet ellentétes semmilyen törvényi szabállyal, amit önkormányzati rendelettel pedig nem lehet felülrni. Akár személyesen is megtekinthette volna a hatóság, bíróság az ingatlanom, hogy a saját szemével meggyőződjön a dolog abszurditásáról. Nekem nem adta meg az esélyegyenlőséget, kizárt az azonos elbírálás elvének teljesítéséből, míg a velem azonos körülményekben lévő tulajdonosok közhitelessége biztosítva van és mintegy 7/8-addal kevesebb adót fizet, mint én.

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003.évi CXXV. törvény/továbbiakban: Etv 9.§.-a szerint közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül az a közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek nem minősülő, látszólag az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő rendelkezés, amely a következőkben meghatározott tulajdonsággal rendelkező egyes személyeket vagy csoportokat lényegesen nagyobb arányban hátrányos helyzetbe hoz, mint amilyenben más összehasonlítható személy vagy csoport van, vagy lenne. Esetemben alperes a lakással szemben az irodahasználatnak ad indokolatlan elsőbbséget lakóterületen, lakóövezetben, lakóépületben, társasházban, magántulajdonban és nem tudja megindokolni ennek a jogosságát. Ez szembe megy az Étv céljaival is, hiszen lakóövezetben a lakás funkció kevésbé terheli, jobban védi a környezetet, biztosítja az ott lakók nyugalma, egyáltalában a lakóépület célját, mint a "rendeltetés idegen" irodahasználat., amely nálunk mégis előnyt élvez.

Miért kell nekem ugyanazon ugyanott, ugyanolyan ingatlanban, mint a többi tulajdonosé, 8-szorosan több adót fizetnem, amikor ezt a vonatkozó jogszabályok nem indokolják. Az alperes és a Fővárosi Törvényszék, ill. a Kúria rendelkezése károsít meg. Az albetétem ugyanolyan, mint a társasház többi átminősített lakásáé, a kérelmem közérdeket, és egyéni érdekeket nem sért, ugyanúgy ahogy a többi átminősített sem, és láthatóan az alperesi önkormányzat a hasznára mégis különböztet, felülírja a jogait.

A 7/2013./III.1./ AB határozat 20. szakasza szerint "a tisztességes eljárás követelménye magába foglalja a hatékony bírói védelem igényét is. A fentiek alapján a bírói út igényének a biztosítása, azaz a

bírósághoz fordulás joga mindenekelőtt azt foglalja magába, hogy az érintett kezdeményezheti a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, továbbá megköveteli, hogy a bíróság a tényállás megállapítását követően összemérje a peresített igényt és az alkalmazandó jog tartalmát és az ügyben jogértelmezés útján indokolt döntést hozzon a véglegesség igényével, azaz hatékony bírói jogvédelmet nyújtson", amit kérek.

Én nem jogellenesen kialakított állapot hatóság általi igazolását kértem, hanem a tényállapot igazolását. A jogszerűséget a használatbavételi engedéllyel igazoltam. A 312/2012/XI.8/ Korm. rendelet az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről 56.§./4/ bekezdése szerint egyébként is a hatósági bizonyítvány kiállítható akkor is, ha az építmény építésekor hatályos jogszabályok megváltoztak, de az építmény építésekor hatályos jogszabályoknak igazolhatóan megfelelt, különösen akkor, ha alperes 10 év alatt nem tett kifogást jogszerűtlen állapot miatt. Ennek megfelelő elbírálást kérek.

A 10/2018./VII.18./ AB határozat a hátrányos visszaható hatályú jogalkotásnak az Alaptörvény B) cikk 1) bekezdéséből levezetett tilalmára vonatkozó gyakorlatot az alábbiak szerint összegezte: Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogbiztonság megköveteli, hogy a jogrendszer egésze, annak részterületei, valamint egyes szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára előre láthatóak legyenek, továbbá a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzanak. A jogbiztonság teremti meg a lehetőséget a jogalanyoknak arra, hogy magatartásukat ténylegesen a jog előírásaihoz tudják igazítani. Vagyis jogszabály a kihirdetést megelőző időre nem állapíthat meg jogkövetkezményeket, nem rögzíthet kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. Az Alkotmánybíróság szerint valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a hatálybalépés visszamenőlegesen történt, hanem akkor is, ha a jogszabály rendelkezéseit a jogszabály hatályba lépése előtt létrejött jogviszonyokba is alkalmazni kell, /57/1994/XI.17 AB határozat, 16/2014 /V.22. AB határozat indoklás: 32. szakasz./, aminek kérem a figyelembevételét.

Az Alaptörvény B. cikk /1/ bekezdés a fentiekben elsősorban a már létrejött -adott esetben le is zárt jogviszonyok utólagos, visszamenőleges hatályú, hátrányos megváltoztatásával szemben nyújt védelmet. Emellett a jogbiztonság a múltban keletkezett, de le nem zárt ún. fennálló vagy tartós jogviszonyokba való azonnali vagy a jövőre nézve történő beavatkozásnak is alkotmányos korlátokat szab. /3003/2012/2020.AB határozat, indoklás: 50-54. szakasz, 3224/2019/X.11/AB határozat indoklás: 59/ Visszaható hatályú jogalkotásról beszélünk akkor is.

A visszaható hatályú jogalkotás az előadottak szerint abban nyilvánul meg, hogy az elutasításom alapjául szolgáló 24/2014/VII.3/ Ö. a helyi építési szabályzatról 48.§2a bekezdésében az Ö. kiköti, hogy

"Az IZ-XII/L1 építési övezetben a 2008.előtt megvalósult iroda rendeltetés nem megengedett.", ill. a 2020.XII.1-től hatályos 26/2020/XI.30/Ö.a helyi építési szabályzatról szóló 72.§./6/ bekezdésében kiköti, hogy

"Az Lke-3/ÉK-13 építési övezetben 2008.előtt megvalósult iroda rendeltetés megváltoztatása nem megengedett. "

miközben a jogalkotásról szóló 2010.évi CXXX. törvény 15.§-át és az Alaptörvény B.cikk /1/ bekezdését, az I. cikknek az /1/-/3/ bekezdését, ill. a XV. cikk /1-2/ bekezdését, ill. a XIV. cikk /1/ bekezdést, XXVIII. cikket, ill. a 28.cikket sérti ez a szabályozás, az Alaptörvény normáival ellentétes. Az Alaptörvény jelzett rendelkezéseivel ellentétes szabályozást meg kell semmisíteni, amit kérek.

b)A településképi védelméről szóló önkormányzati rendeletekre vonatkozó megsemmisítési kérelemhez

A 4.K.704.537/2022. perben a keresetemben a 42/2017/XI.17./ Ö. és a helyébe lépő 25/2021/IX.28/ Ö. településképi rendeletek megjelölt részszabályainak alaptörvényellenességére hivatkozással normakontrollt kértem a Fővárosi Törvényszéktől.

A Fővárosi Törvényszék az alperesi településképi szabályozás normakontrolljának elutasításával elvette tőlem a jogot, hogy a kerületi településképi rendelet jogszerűségét elérjem. A Kúria pedig a befogadásom elutasításával konzerválta a törvényellenes állapotot, aminek a feloldását kérem a t. Alkotmánybíróságtól.

A normakontroll azért lett volna szükséges, mert az alperes településképi rendeletei sorozatban

jogszabályellenesen szabályozzák a településképi bejelentési eljárás részletszabályait mindenki kárára és mindenki alapjoga sérülhet azzal, hogy kevesebb elvárást vár el a településképi rendeleteiben az építési tevékenységgel megvalósuló rendeltetésmódosítóktól, mint az építés nélkül megvalósuló, arcukat nem érintő változás, pl. adatmódosítás esetén, holott a 2016.évi LXXIV. törvény 1.§., ill. 8.§.szerint csak az építési beruházások körére, építmények vonatkozásában építkezőknek kell településképi bejelentést tenniük, ám a rendeltetésmódosítóknak az alperes településképi rendeletei szerint nemcsak akkor, hanem a vonatkozó esetben bármilyen építéssel nem járó rendeltetésváltozásnál is. Holott én nem építkezem és nem építményről, hanem önálló rendeltetési egységről van szó.

Mindkét, a 42/2017/XI.17.Ör és a 2021.IX.28-án helyébe lépő 25/2021/IX.28/ Ör részszabályai megsemmisítése és helyes szöveggel történő módosítására szükség van, mert a Fővárosi Törvényszék a 4.K.704.537/2022/7. sz. ítéletében mindkét jogszabályra utalást tartalmaz.

A 42/2017/XI.17./ Ör.2.§./2/ bekezdés a) pontja szerint annak kell településképi bejelentést tennie, aki a változást építési tevékenységgel éri el. A c)pontba tartozónál, a rendeltetésmódosítók körében azonban nemcsak az építési tevékenységgel létrehozott változás, hanem általában, kivétel nélkül mindenféle változás esetén meg kell tenni a településképi bejelentést. Nem biztosított az esélyegyenlőség a 2 kategória között. A településképi bejelentésem 2017. május 24-én történt. A településképet az alperesnél akkor a 9/2013./III.4/Ör. majd 2017.XI.18-tól a 42/2017/XI.17/Ör., ezután a jelenleg hatályos a 25/2021/IX.28/Ör. szabályozta. A kérelmem a 2017. május 24-én hatályos 9/2013./III.4./ Ör alapján kellett volna 8 nap alatt elbírálni, mivel ez nem történt meg jogszerű hallgatás illet meg, aminek a megállapítását kérem a 6 év időmúlásra is tekintettel. Ettől a kérdéstől független, hogy a 9/2013./III.4./ Ör a hatálytalan felhatalmazásai miatt érvénytelen, hatálytalan. Az alperes olyan törvényekkel, rendeletekkel hivatkozott a 9/2013./III.4./ Örben a felhatalmazásáról a rendelet bevezetőjében, amelyek már hatálytalanok voltak a kérelmemkor. Többek között 2016.04.23-tól a településképet már külön törvény szabályozta, nem az Érv.

A normakontroll kérelmemben alappal kértem a 9/2013./III.4./Ör. teljes egésze, majd a 42/2017/XI.17/ Ör. ill. a 25/2021/IX.28./Ör. egy részének a normakontrollját. A 9/2013./III.4./Ör volt már a kérelmem elutasításakor, és a rendelet építményre vonatkozólag szabályoz önálló rendeltetési egység helyett, holott az önálló rendeltetési egység nem építmény. Ehhez képest a 9/2013./III.4./ Ör-re hivatkozással nem lehetett elutasítani a kérelmem, legfeljebb a bejelentés tudomásul vételét lehetett volna válaszbba megfogalmazni. Kérem a rendelet érvénytelenségének, hatálytalanságának a megállapítását a kihirdetésére visszamenőleges hatállyal.

A 42/2017/XI.17./Ör. 2.§./ 2. / bekezdése a hatályt rendezi, amelyből a jogszabályi megfeleléshez törölni szükséges a 2.§./2/ bekezdés c) pontját és a 42.§. /1/ bekezdés k) pontját. A 2.§./bekezdés c) pont helyébe pedig beiktatni a " c) meglévő építmény rendeltetését építési tevékenységgel, ill. meglévő építmény rendeltetési egységeinek a számát megváltoztatja " szöveget, ami építési tevékenységre fűz. A k) pont helyére pedig beiktatni, hogy "a jogszabályban építészeti engedélyhez és egyszerű bejelentéshez nem kötött építési tevékenységek közül a kapcsolódó közterületről közforgalom céljára átadott magánterületről vagy közforgalom által használt területről érzékelhető építési tevékenységgel járó arcuatváltozást előidéző rendeltetésmódosításnál ill. az épületben lévő rendeltetési egységek számának megváltoztatása során" szöveget. A módosítással elérhető, hogy a rendeltetésmódosítás csak akkor kerüljön településképi bejelentési eljárás alá, ha a változás arcuatváltozással vagy a meglévő rendeltetési egységek számának építési tevékenységgel járó megváltozásával jár, mint a 42.§. /1/ bekezdés valamennyi egyéb esetben, amely minden érintett esélyegyenlőségét biztosítja.

A 25/2021/IX.28./ Ör-nél a 2.§. /2/ bekezdés c) pontját ugyancsak szükséges bővítéssel megváltoztatni, ahol a c)pont törlése miatt a "c) meglévő építmény rendeltetését, ill. meglévő építmény rendeltetési egységeinek a számát építési tevékenységgel megváltoztatja " szövegre javasolt módosítani a jelenleg meglévő szöveget, egyidejűleg szükséges az 51.§.m) pontjának törlését követően az m) pontba az alábbiak: "a meglévő önálló rendeltetési egységek rendeltetésének építési tevékenységgel történő megváltoztatása." beiktatásra.

Ekkor fog csak megfelelni az Önkormányzat településképi rendelete a vonatkozó jogszabályoknak és az

esélyegyenlőség követelményének. Csak ezzel lesz biztosított, hogy jogszabályszerű, csak az építéssel, létesítéssel megvalósult arculat változás kerüljön településképi bejelentési eljárásba bevonásra, és a jogi szabályozás összhangja csak ekkor biztosított az Ör. 1.§-ba foglaltakkal. Ör. 1.§. szerint a rendelet célja a kerület épített örökségének és az egyedi településképi értékek, jellegzetes, értékes, vagy hagyományt őrző területi építési arculatának és városszerkezetének megőrzésével és ezekre tekintettel lévő alakításával, az építészeti és a táji értékek, valamint az örökségvédelem elveinek együttes figyelembevételével

a) a kerületi helyi építészeti örökség védelmének és a védelem követelményeinek elrendelése,

b) településképi szempontból meghatározó terület kijelölése, továbbá a településképi követelmények, a településképi-értvényesítési eszközök és önkormányzati támogatási és ösztönző rendszer szabályainak megalkotása.

Vagyis a rendelet célja nem terjed ki az építés nélküli adatváltozásra, azzal nem tud változni az arculat, ill. a kijelölt terület arculatának és városszerkezete megőrzésének feladatát nem befolyásolhatja az adatmódosítás, aminek érvényre kell jutnia a szabályozásban. Nem utolsó sorban ezzel a megjelölt rendelkezésmódosítással meg lehet oldani azt a dilemmát, hogy mi és mikor lesz hatósági ügy, és mikor nem az építési jogszabályok közelében. Mi tartozik az Ákr-re és mi nem.

Azért szükséges az "építési tevékenység nélküli" szöveg alkalmazása, mert a rendelet 51.§. a)-d) bekezdése a településképi bejelentési eljárás szükségességét az 51.§. a)-l) bekezdésben csak építési tevékenységgel megvalósuló változásokhoz köti. Az m) pont ebből a közegeből kilóg, a szabályozott formában a rendeltetésváltozás mindenfajta esete, így a jelenlegi szabályozás a nem építkezéssel megvalósuló változás esetén is kötelezővé teszi a településképi bejelentési eljárást. Mivel az adatváltozás nem befolyásolja az arculatot, ezért nincs létjogosultsága vele szemben a bejelentési kötelezettségnek. A rendelet 1.§. és 2.§. szövegkörnyezetéből is ez kell következzen. Itt is érvényes az a fent kibontott szabályozás, hogy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003.évi CXXV. törvény /továbbiakban: Etv 9.§.-a szerint közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül az a közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek nem minősülő, látszólag az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő rendelkezés, amely a következőkben meghatározott tulajdonsággal rendelkező egyes személyeket vagy csoportokat lényegesen nagyobb arányban hátrányos helyzetbe hoz, mint amilyenben más összehasonlítható személy vagy csoport van, vagy lenne.

Ennek megfelelően kérem, hogy a t. Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk /2/ bekezdés c) pont alapján kihirdetésére visszamenőleges hatállyal alkalmazási tilalom mellett bármely ügyben semmisítse meg a 42/2017/XL.17/Ör. 2.§. /2./ bekezdés c) pontját és a 42.§./1/ bekezdése k) pontját ill. a 25/2021/IX.28/ Ör 2.§./2/ bekezdés c) pontját, valamint az 51.§.m) pontját és

a megsemmisített jogszabályrészek helyére iktassa be a 42/2017/XL.17/Ör. 2.§./2/ bekezdés c) pont helyébe a " c) meglévő építmény rendeltetését, ill. meglévő építmény rendeltetési egységeinek a számát építési tevékenységgel megváltoztatja " szöveget. A k) pont helyére pedig iktassa be, hogy "a jogszabályban építésügyi engedélyhez és egyszerű bejelentéshez nem kötött építési tevékenységek közül a kapcsolódó közterületről közforgalom céljára átadott magánterületről vagy közforgalom által használt területről érzékelhető építési tevékenységgel járó arculatváltozást előidéző rendeltetésmódosításnál ill. az épületben lévő rendeltetési egységek számának megváltoztatása során" szöveget. A módosítással elérhető, hogy bárki bármely rendeltetésmódosításnál csak akkor kerüljön településképi bejelentési eljárás alá, ha a változás arculatváltozással vagy a meglévő rendeltetési egységek számának építési tevékenységgel járó megváltozásával jár. Ez biztosítja az esélyegyenlőséget és ez felel meg a 2016.évi LXXIV. törvény rendelkezéseinek.

A 25/2021 /IX.28./ Ör-nél a 2.§. /2/ bekezdés törölt c) pontja helyére is iktassa be a módosítani javasolt szöveget :

c) "meglévő építmény rendeltetését építési tevékenységgel ill. meglévő építmény rendeltetési egységeinek a számát megváltoztatja " szöveget.

egyidejűleg szükséges a rendelet 51.§.m) pontjának a törlése után az alábbi szöveg az m) ponthoz: "a meglévő önálló rendeltetési egységek rendeltetésének építési tevékenységgel történő megváltoztatása." beiktatása.

A 24/2014/VII.3/ Ör. szerint a 48.§.2a/ bekezdés és a 26/2020/XI.30/Ör. 72.§./6/ bekezdés és a 42/2017/XL17/Ör. 2.§. /2./ bekezdés c) pontja ill. a 42.§./1/ bekezdése k) pontja valamint a 25/2021/IX.28/ Ör 2.§./2/ bekezdés c) pontja, ill. az 51.§.m) pontja olyan tiltást, ill. korlátozást hordoznak, amelyek különösen ellentétesek az Alaptörvény I. cikk /1/-3/ bekezdésével, B)cikk /1/ bekezdésével, XIII. cikk /1/ bekezdésével, ill. a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, ill. a XXIV. cikk /1/ bekezdésével, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, ill. a 28.cikkkel, amelyek a felsorolt Alaptörvényi normákkal ellentétesek, és a jogaim korlátozzák . Különösen sértik:

I.cikk /1/ bekezdését: Az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelessége. A/3/ bekezdését: Az alapvető jogokra vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Alaptörvény B) cikk/1/ bekezdését: „Magyarország független, demokratikus jogállam.” Feljebb kifejtettem.

XIII. cikk /1/:Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. /2/ Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon. teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet. A "lakásom", ingatlanom magántulajdon, nem az önkormányzat tulajdona. A Ptk-ban biztosított rendelkezési, használati jogosultságom nem vonható el és nem irható felül, különösen Korm. rendelettel, önkormányzati rendelettel. Az alperes, és az eljáró bíróságok határozataikkal az Alaptörvény XIII. cikkben adott jogom a tulajdonomhoz megsértették. A jogellenes hatósági ill. bírói határozatokkal indokolatlanul veszttem el a lakásomhoz járó törvényes jogosítványaimat, nem biztosított a közhitelessége, és az ezután járó jogosítványok megszerzése, mint pl. adózás, holott egyébként igazolt jogszabályi korlátja a hatósági bizonyítvány kiadásának nincs. Ugyanakkor ennek folyományaként sérül a jogos érdekem is, hiszen az ingatlannyilvántartás a közhitelességének csorbulása mellett, lakásom forgalomképessége is csökken, miközben jóval több adót fizetek indokolatlanul. . A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. Ha a Ptk.5:165.§. megköveteli az ingtlannyilvántartással szembeni közhitelességet, és ennek kezelése a tulajdonos kötelessége, akkor a tulajdonosnak kell gondoskodnia a közhitelesség biztosításáról. Elég visszás, hogy törvény rendeli el és ennek a megvalósítását éppen az állam, vagy szervei akadályozzák meg. A Fővárosi Törvényszék azzal, hogy nem állíthatom helyre a közhitelességet, amit gyakorlatilag a Kúria rendben lévőnek talál, amivel a gazdasági, tulajdoni viszonyok egyik alappillérenek tekinthető ingatlannyilvántartás közhitelességét ássák alá az Alaptörvény XIII:cikk /1/-2/ bekezdés megsértése árán.

XV. cikk /1/ bekezdését: A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes. /2/ bekezdését Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. A rendelkezési, használati jog mindenki jogosítványa, azt nem lehet elvonni legfeljebb csak közérdekből, de nálam olyan közérdek nincs, amely a felülírást indokolná. Ezért az alperesi határozatok , a törvényszéki ítélet és a kúriai végzés súlyosan megsértik ezt az alaptörvényi normát, ellentétesek a normákkal. Ott is sérül az alkotmányos jogom, hogy ha a társasház albetétei megfelelnek a lakás fogalmának akkor nem különböztethetők meg csak egy ingatlannyilvántartási bejegyzés miatt. A tényleges használat határozzon, mint a szerződéses kapcsolatokban. A tartalom döntse meg a kötelezettségeket és ne az alperes szelektáljon. Ne kerüljön sor megkülönböztetésre.

XXIV. cikk./1/ bekezdését: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. A norma megsértése konkrétan azzal következett be , hogy alperes a hatósági bizonyítvány kérelmem teljesítését a már előadottak szerint több, mint 6 éve jogellenesen korlátozza a kérelmem teljesítését azzal, hogy a Ket szabályai szerint építési jogszabályokat alkalmaz a kérelmem elbírálására és azt is jogellenesen, és hiába hozzák meg az iránymutató ítéleteiket , végzést az eljáró

bíróságok alperes nem hajlandó alkalmazni azokat, ezzel megsérti alkotmányos jogaim.

XXVIII. cikk /1/ bekezdését: mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül bírálja el. A /7/ bekezdését

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekeit sérti. Hiába van jogom, ha ennek az érvényesítését nem tudom érvényre juttatni azért mert az eljáró alperes, bíróság vagy Kúria úgy dönt, hogy másként akar eljárni. Sem az alperes, sem a bíróság, sem Kúria nem vette figyelembe a helytelen jogalkalmazásra irányuló, általam többször kifejtett jogalkalmazás szükségességét, így az építési jogszabályok helyett a Ket alkalmazására történő kérésemet, a Kúria befogadásom elutasítását abban a helyzetben, hogy Ő a törvényesség öre és az állam nekem a jogaim érvényesítéséhez védelmet ígért az Alkotmányjogi normákkal.

Az alperes téves jogértelmezése olyan hosszú elbírálást eredményezett, amelynek nem szabadott volna előfordulnia. Sérült az ésszerű határidőben történő elbírálás elve. Az időmúlás megtörténte, különösen az eltelt idő mennyisége ellentétes az **Alaptörvény XXVIII.cikk /1/ bekezdésével:** " mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el." és a /7/ bekezdésével: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. Utóbbi jogom nem tudom gyakorolni a tisztességtelen eljárás miatt.

Az eltelt mintegy 6 év alatt az építési jogszabályok folyamatosan és sokszor változtak, a beadáskori jogszabályi környezet átalakult, és rám nézve egyre hátrányosabb lett, miközben a Ket. /Ákr./ szabályhelyei lényegében nem változtak. Most is ugyan annak a döntésnek van helye, mint 2017-ben lehetett volna. Tekintettel az időmúlásra fontos megjegyezni, hogy a beadványomban a közigazgatási rendtartás változásai különösen érintik az alkalmazandó jogszabályi megjelölést. 2017. december 31-ig a Ket alkalmazása miatt Ket-et jelölök és zárójelben odateszem az Ákr/ hivatkozást, azért mert 2018-tól az Ákr alkalmazandó. De mivel a hatály a gyakori változások miatt a bíróság megítélésétől függő, ezért attól fogva a két jelölés alatt ugyanaz a szabályozás értendő, azaz vagy Ket.83.§. vagy Ákr. 95.§, amit kérek megfelelően kezelni/ Hasonlóképpen rögzíteni kívánom a megértéshez, hogy a hatósági bizonyítvány iránti kérelmem 2017.ápr. 19. -én adtam be, a településképi bejelentést pedig 2017. május 24-én az alpereshez.

Ha az alperes, a Fővárosi Törvényszék és a Kúria megfelelő jogszabályi környezetben bírálja el a hatósági bizonyítvány iránti kérelmem és a Ket. 83.§. /Ákr./szerint jár el, nem bonyolítja túl az ügyet, odafigyel a Kúria Kfv. IV. 37.829/2020/7.ítéletének magyarázataira és ennek megfelelően gondolkodik, nem a helyi építési szabályzatot tekinti irányadó jogszabálynak, hanem a Ket-et /Ákr/, és nem mélyed el a településképi bejelentési eljárás alá vonásom szükségességébe, amely az ügyem megítélésébe szempontjából érdektelen, biztosítják az eljárásukban az esélyegyenlőséget a hatósági bizonyítvány károsodásom nélkül még 2017-ben jogszerűen kiadásra kerülhetett volna.

A 28.cikket: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az alaptörvény és a jogszabályok értelmezéskor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. A történetek, ítélet és végzés azért sértik meg a normát, mert a velem ebben a perben történetek súlyosan megsértik a józan észnek, közjónak és az erkölcsnek, gazdaságos elvárásoknak. megfelelő elvárásokat.

Tisztelettel kérem, hogy a t. Alkotmánybíróság a megelőző hatályú 24/2014/VII.3/ Ör. 48.§.2a/ bekezdését és a 26/2020/XI.30./Ör. 72.§./6/ bekezdését, valamint a 42/2017/XI.17/Ör. 2.§. /2./ bekezdés c) pontja ill. a 42.§./1/ bekezdése k) pontja valamint a 25/2021/IX.28/ Ör 2.§./2/ bekezdés c) pontja, ill. az 51.§.m) pontja tiltást, ill. korlátozást felhozó indokaimra is tekintettel kihirdetésükre visszamenőleg semmisítse meg, és rendeljen el alkalmazási tilalmat, azt, hogy a megsemmisített szabályok bármely bíróság előtt folyamatban lévő ugyanilyen tárgyú ügyekben nem alkalmazhatók. A megsemmisített jogszabályhelyek szövegére helyesnek vélt szövegrészeket pedig iktassa be a megjelölt jogszabályhelyekhez.

V. A tényállás részletei

A hatósági bizonyítványnak a beadástól számított 10 nap alatt azért volt létjogosultsága, mert a társasház mindig is, különösen a kérelmemkor lakóövezetben, lakóterületen, lakóépületként az Lke-3/ÉK-13 építési övezetben feküdt, a kérelmem beadásakor is. A megépülésének jogszerűségét a 2002. június 28-án jogerősen kiadott **használatbavételi engedély** tanúsítja, amely nem tiltja a rendeltetésváltozást. A "lakásom" megfelel az OTÉK 105.§. lakással szemben támasztott követelményeinek, mégis iroda megnevezéssel jegyeztette be az önkormányzat az ingatlannyilvántartásba. 20 iroda, 20 lakás épült. A 20 irodából az alperes már 15 darabhoz feltétel nélkül kiadta a hatósági bizonyítványt irodáról lakás megnevezésre /pl. F8/ Itt az átminősítés megrekedt. Az irodaként bejegyzett tulajdonosok 75 %- nál történt meg az átminősítés. 25 %-uknál az alperes jogellenes álláspontja miatt nem. Az alperesi döntés, az ítélet és a végzés önkényes, különösen ellentétes az Alaptörvény B) cikk /1/ bekezdésével, az I. cikk /1/-/3/ bekezdésével, az V. cikkel, a XIII. cikk /1/bekezdésével, ill. a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, ill. a XXIV. cikk /1/ bekezdésével, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, ill. a 28.cikkell ellentétes a sérelmemre. Az enyémrel együtt már csak 5 db albetét vár átminősítésre. A hatósági bizonyítvány kiadásának megtagadására jogszabályi indok nincs. Alperes és a bíróságok összekeverték a jog és hatáskörüket. Nem volna akadálya. Az ingatlan még az alperes településképi bejelentésekre vonatkozó elbírálási szempontjainak is mindenben megfelel, a szempontokat az alperes a településképi 42/2017/XI.17/ Ö. 44.§.-ában, ill. a 25/2021/IX.28/ Ö.53.§.-ában fogalmazta meg.

Azt, hogy a lakásnak álcázott irodák ténylegesen megfeleltek a lakással szemben támasztott követelményeknek a most csatolásra kerülő az alperes által IX/137-5/2019.sz. határozatával/F9/ bizonyítom. A határozat 2. oldal közepén az alperes elismeri, hogy az alperes nyilvántartása szerint valóban megfelelnek az irodának álcázott lakások a lakással szemben támasztott követelményeknek. És, hogy az átminősítéseknek volt gyakorlata, amellyől engem ugyanolyan feltételek mellett hátrányos megkülönböztetéssel megfoszt a Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7. sz. ítélete, és a Kúria befogadást nem engedő végzése ezt nem engedi feloldani a sérelmemre.

A Ket. 83.§./1/ bekezdése szerint "a hatóság a jogszabályban meghatározott esetekben, valamint az egyébként hatáskörébe tartozó eljáráshoz kapcsolódóan az ügyfél kérelmére tény, állapot vagy egyéb adat igazolására hatósági bizonyítványt ad ki." Jogszabályban meghatározott esetnek az ingatlannyilvántartási törvény 28.§. minősült és szükségtelen volt a településképi bejelentés kikötése és jogellenes az építési jogszabályok, különösen a helyi építési szabályzat alkalmazása a Ket. helyett. A jegyző határozata törvénysértő volt, amivel egy perfolymot indított el. A hatályon kívül helyezett önkormányzati határozatok magas száma mutatja a szakszerűtlenséget. A kérelmem beadása óta több, mint 6 év telt el eredménytelenül. 39 határozat született, ebben 5 kúriai határozat, lényegében a javamra./Kfv.III.37.462/2019/3,Kfv. IV.37.829/2020/7. Kfv.VII.37.557/2022/6. + 1 a településképi perben Abszurd. Csak a jelenleg vita tárgyát képező Kfv.VII.37.337/2023/2.,sz. végzés utasított el.

A hatósági bizonyítványnak csak azt a tényt kell bizonyítani, hogy az ingatlanom meg van, hol van, mekkora alapterületű és az ingatlannyilvántartásban történő átvezetéshez került kiadásra a bizonyítvány és esetleg azt, hogy az ingatlanom mindenben megfelel a lakással szemben támasztott követelményeknek /Minta: F10/. A mintából látszik, hogy más önkormányzatnak nem okoz gondot a felvázolt jogalkalmazás.

Mivel a jegyző függő feltételt írt elő nekem, 2017. május 24-én a településképi bejelentést hiába tettem meg. A településképi bejelentési eljárásban mintegy 6 év után sem történt meg a településképi bejelentés tudomásulvétele, amivel a jegyző kiadta volna a hatósági bizonyítványt, ami végül a többszörösen megismételt 4.K.704.537/2022. sz. eljárásban már nem is került figyelembevételre, mellékes, nem érintett kérdés maradt. A bíróság sajnálatos módon ennek a hiányát sem indokolta. Az Ákr. 80.§./2/ és /3/ bekezdése szerint a jogszerű hallgatás ugyan megvalósult, de azzal fizikálisan nem jutott el a hatósági bizonyítvány a Földhivatalhoz.

Sajnálatos módon a Fővárosi Törvényszék a hatósági bizonyítvány kiadása iránti kérelmemre hozott alperesi határozatokat nem vizsgálta felül, enélkül fogadta el az alperes döntéseit és annak ellenére, hogy a kérelmem hatósági ügy és nem építési ügy, ahol a Ket. szabályai, legfeljebb az Ákr. szabályai szerint kellett volna ítéletet hoznia, mégis a helyi építési szabályzat 72.§./6/ bekezdésére hivatkozással utasított el a

4.K.704.537/2022/7. sz. ítéletével úgy, hogy egyebekben is az ítéletében csak építési jogszabályokra hivatkozott, aminek semmi köze sincs a hatósági bizonyítvány iránti kérelmemhez, mert én nem építkezem. A Fővárosi Törvényszék ítélete ellentétes az Alaptörvény B cikk 1) bekezdésével, az I. cikk /1/-3/ bekezdésével, V. cikkel, XIII. cikk /1/bekezdésével, ill. a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, a XXIV. cikk /1/ bekezdésével ill. a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, és a 28.cikkkel a sérelmemre, alapos a megsemmisítési kérelmem.

Az ügyemben nem releváns, a 14/2005/VII.10./ településképi Ör. helyébe lépő 2020.XI.30-tól hatályos engem elutasító 26/2020/XI.30/ önkormányzati rendelet 72.§/6/ bekezdés is fenntartotta az építési övezet Lke-3/ÉK-13 építési övezetbe való átsorolásnál is, hogy a 2008.előtt megvalósult iroda rendeltetése megváltoztatása nem megengedett, holott lakóövezetben ilyennek véleképp nem is lehetett létjogosultsága. Azért nem lehet releváns, mert én az alperessel településképileg 2017. május 24-én kerültem közigazgatási jogviszonyba, nem 2020 XI.30. után és nem az ítéletben megjelölt 2022.06.10-én. A lakóépület lakásokat feltételez. Miért is ne lehetne lakásra átminősíteni? Erre egyik határozat, ítélet vagy a végzés sem adott választ. Miért kellene a hatósági bizonyítványhoz építési övezetekkel foglalkozni?

A BH.11.347.Kfv. IV.35.279/2020 szerint is "a közigazgatási hatóság eleve köteles lett volna az újabb határozatában a bíróság által megadott szempontokat érvényesíteni, a jogerős bírósági ítélet iránymutatását követni, indokoltságát, szükségességét nem mérlegelni, tudomásul venni, hogy nem szűkíthet, nem értelmezhet másképp, mint a bíróságok iránymutatása." nem került alkalmazásra sem a hatóság, sem a bíróságok részéről. Alperes pedig a többszörös eljárások során megsemmisített határozatok helyére újra és újra meghozta ugyanazt az újabb jogellenes határozatát. Hogy miért nem vette tudomásul az értelmezési kérdéseket és a földhivatali elvárásokat, és a Ket. alkalmazásának a szükségességét soha nem vizsgálták az eljáró bíróságok. különösen a Fővárosi Törvényszék nem is indokolta.

Mivel a hatósági bizonyítvány iránti kérelem kérdésében a hatáskörök miatt különböztetni kellett az alperesek között, 2 párhuzamos perben kellett jogorvoslatot kérnem. Az egyiket a hatósági bizonyítvány kiadása iránt, ahol a Fővárosi Kormányhivatal volt az alperes, a másikat a jegyző által kikötött településképi eljárás szükségének megállapítása iránt, ahol a Budapest Főváros XII. Kerületi Hegyvidéki Önkormányzat Képviselő-testülete volt az alperes utóbbinak az eredménye a Kfv.37.829/2020/7.sz. ítélet /F11/. Erre a keresetemben hiába tértem ki, a bíróság és a Kúria is tévesen úgy értékelte, hogy a 2 pernek nincs egymáshoz köze, ezért nem alkalmazza a kúriai ítéletet, pedig összetartoztak, csak a másodfokú szerv eltérő volta miatt, keletkezett 2 per a 2 összefüggő témában.

A hatósági bizonyítvány iránti ágon: Mivel a hatósági bizonyítvány kiadása iránti rendes eljárás eredménytelen volt, 2017.július 12-én felülvizsgálati kérelemmel éltem. A Kúria a Kfv. III.37.462/2019/3. sz. ítéletével/F12/ 2020. március 3-án hatályon kívül helyezte az addig hatósági bizonyítvány iránt keletkezett döntéseket. A Fővárosi Törvényszék 23.K.33.281/2017/23 sz ítéletét, a /IX.-30893/2/2017/sz. alatt elutasító határozatot és az azt jóváhagyó kormányhivatali /BP-1003/00346-2/2017./ határozatot, és az elsőfokú hatóságot jelölte ki új eljárásra

A kérelmem a Kormányhivataltól ezért a BP/2605/00513-2/2020.sz.határozattal 2020. május 27-én áttételre került a polgármesterhez új eljárásra és ott is maradt a 4.K.704.537/2022/7. sz. ítéletig.

Mivel az időközi megsemmisítésekkel a 2022. június 10-e, a bíróság által a jogszabály alkalmazásra kijelölt hatály megdőlt, ezért a megsemmisítések miatt megváltozott az alkalmazandó jogszabályok hatálya. 2022.06.10-ről 2017. április 19-re, de legalábbis 2020. május 27-i hatályra, aminek a figyelembevételére tekintettel kell lenni.

A BH.11.347.Kfv. IV.35.279/2020 szerint is a közigazgatási hatóság eleve köteles lett volna az újabb határozatában "a bíróság által megadott szempontokat érvényesíteni, a jogerős bírósági ítélet iránymutatását követni, indokoltságát, szükségességét nem mérlegelni, tudomásul venni, hogy nem szűkíthet, nem értelmezhet másképp, mint a bíróságok iránymutatása." A mindenkor alperes ezt nem vette tudomásul, és a megsemmisített határozatok helyére újra és újra meghozta ugyanazt az újabb jogellenes

határozatát.

Közben a hatósági bizonyítványhoz kötődő településképi párhuzamos eljárásban a településképi szükségességéről a Kfv. IV.37.829/2020/7.sz. precedensképes ítéletében 2021. február 2-án foglalt állást. A Fővárosi Törvényszék azonban nem vett róla tudomást. annak ellenére, hogy a Kúria a jegyző kérését minősítette. A bíróság a 4.K.704.537/2022/7. sz. ítélete 18. szakaszában a Kúria hatályos precedensképes Kfv.IV.37.829/2020/7. sz. ítéletét a Kettel /Ákr/ együtt megvizsgálás nélkül kizárta a jogalkalmazásból. Mint előadtam, indoklás nélkül ragaszkodott az építési jogszabályok hatályához és a helyi építési szabályzat rendelkezéseivel felülírta a Ket /Ákr/ rendelkezéseit. Ezért innentől a hatósági bizonyítvány kiadása iránti 4.K.704.537/2022. sz. per már csak a hatósági bizonyítvány kiadása iránti kérelmem tárgyában hozott jogellenes mederben folyt tovább. A hatósági bizonyítvány kiadása iránti kérelmemet végül nem a Ket/Ákr/ szabályai szerint, hanem a helyi építési jogszabályi hivatkozással / 14/2005/VIII.10./Ör. és 26/2020/XI.30./Ör /, ill. településképi önkormányzati rendelettel /9/2013/III.4./Ör, 42/2017/XI.17/Ör, és 25/2021/IX.28/ Ör./kapcsolatos indokra hivatkozással utasította el a bíróság. Döntését az Az alperesek határozatainak megsemmisítése érdekében hivatkozom, hogy az Abtv.43.§./4/ bekezdése szerint az alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált más bírósági és hatósági döntéseket. Mivel az elhibázott önkormányzati határozatok képezték a bírói döntések alapját, amit a bíróságok megvizsgálás nélkül átvettek, ezért is megalapozott a kérésem.

Annak ellenére tette, hogy a Törvényszék az ítéletében 2022. júniusra tette a hatályosan alkalmazandó jogot és a Kúria Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. precedensképes ítélete az én saját ügyemben 2021. február 2-án született meg, előbb, mint a törvényszéki ítélet. A Fővárosi Törvényszék a kizárást csupán azzal indokolta 2 mondatban, hogy más ügyben született a kúriai ítélet és megváltozott a jogszabályi környezet, de hogy miben, mennyiben, hogyan, miért arról nem adott indoklást. A Kfv. IV. 37.829/2020/7. sz. ítélet nem más ügyben keletkezett, hanem az én ügyemben, ugyanebben az ügyben, ezért tévedés mindkét meg nem vizsgált és indokolatlan hivatkozás.

A Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. ítélet 41.szakasza megállapítja, hogy "Figyelemmel az ügygel összefüggésben a felülvizsgálati kérelem szerint folyó párhuzamos eljárásra az első fokú közigazgatási szerv új eljárásra kötelezése jelen eljárás kapcsán szükségtelennek mutatkozott." A Kúria nem azért tartotta szükségtelennek a párhuzamos eljárásról való rendelkezést, mert nem tartotta szükségesnek, hanem azért, mert a párhuzamos eljárásban a hatósági bizonyítvány irántiban /Kfv.III.37.462/ 2019./ ez már megtörtént. Vagyis azért nem rendelkezett új eljárásról a 2021. február 2-án hozott Kfv. IV. 37.829/2020/7. sz. ítéletében, mert tudta, hogy egy másik tanács a hatósági bizonyítvány ügyében a párhuzamos eljárásban már 2020.március 3-án meghozta ítéletét és elrendelte a Kfv.III. 37.462/2019/3. sz. ítéletével azt az új eljárást, ahol a Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. ítéletet fel kellett volna használni annak eldöntésére, hogy a jegyző Asszony által kítűzött településképi eljárást le kell-e folytatni, vagy anélkül is ki lehet-e adni a hatósági bizonyítványt. Kétszer elrendelni új eljárást felesleges volt.

Az 2022-ben kezdődő új eljárásban az elsőfokú hatóságnak /jegyző helyett polgármester/ már figyelembe kellett volna vennie a Kúria 2021. február 2-án hozott precedensképes Kfv.IV. 37.829/2020/7.sz. ítéletébe foglalt értelmezési rendelkezéseket és a Ket /Ákr./ szerint meghozni a határozatait. A Fővárosi Törvényszéknek pedig eszerint a 4.K. 704.537/2022/7. sz. ítéletét.

A Fővárosi Törvényszék a 4.K.704.537/2022/7. sz. ítéletében sem volt tekintettel arra, hogy neki Kúriai precedensképes ítéletet alkalmaznia kell, vagy meg kell indokolnia az ítéletében hozott eltérést a kúriai ítélettől. A Kfv.IV.37.829/2020/7. sz. kúriai ítélet egyértelmű állásfoglalást tartalmaz és mivel nem építkeztem más szabályi környezetbe helyez el a kérelmem, más döntést alapoz meg, mint ami született a Fővárosi Törvényszéken a 4.K.704.537/2022/7. sz. törvénysértő ítéletben. A bíróság mulasztott, amikor nem indokolta meg, miért nem veszi figyelembe a kúriai ítélet tartalmát. Felmerül a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételye, a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme. A Fővárosi Törvényszék ítéletében foglaltak ellentétesek az Alaptörvény I. cikk /1/-3/ bekezdésével, B)cikk /1/ bekezdésével, V.cikk, XIII. cikk /1/bekezdésével, ill. a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, a XXIV. cikk /1/ bekezdésével ill. a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, ill. a 28.cikkal és sértik alkotmányos jogaimat.

Az Alaptörvény 28.§. szerint " A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak." Ez bizonyosa ellentétesen valósult meg az Alaptörvény B) cikk /1) bekezdésével és a XVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, valamint a 28.cikkkel szemben, ami miatt a megsemmisítésre vonatkozó igényem alapos.

Mivel a kapcsolatos felülvizsgálati kérelmem befogadását, mint alaptalan kérelem a Kfv. VII. 37.337/2023/2. sz. alatt elutasította a Kúria, nincs máshová fordulnom, csak a t. Alkotmánybírósághoz jogorvoslatért. Egyedül az Alkotmánybíróság jogosult az érdemi bírói döntéshez való jogosultságom Alaptörvénybe ütköző sérelmét feloldani, és a tisztességes eljáráshoz jogomat ért sérelmet orvosolni, amit tisztelettel kérek.

A településkép az arculat vizuális megjelenése. Ha nincs változás, nem változik a településkép. A hatósági bizonyítvány igénylése a Ket-re, /Ákr-re/ tartozó hatósági ügy lesz, nem építési ügy. A joghézagok és az ebből eredő bizonytalanságot rontják a jogalkalmazás minőségét, amit a bírósági gyakorlatnak fel kell oldania.

Ugyanakkor az anomáliákat a Kúriának a befogadással kellett volna tisztáznia. A megtagadásával mint a törvényesség őre Ő maga vette el a lehetőséget a törvényesség érvényesülésétől. Holott az Alaptörvény 25. cikke kifejezi a /3/ bekezdésében, hogy a Kúria a /2/ bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatokat hoz. A saját precedensképes ítélettel történtek ellentétesek az Alaptörvény szellemével. A precedensképes ítéletem jelenleg is hatályosan szerepel a jogtárban.

Jelenleg csak az én ügyemben, ugyanebben az ügyben a Kfv. IV. 37.829/2020/7. sz. kúriai ítélet az, amelyik egyértelműen rendezi, hogy szükség van-e településképi eljárás alkalmazására, vagy nem adatváltozás esetén. Hiányt pótló precedensképes ítélet, amiben konkrétan kijelölésre kerül, hogy hogyan kell elbírálni a csak adatváltozás iránti kérelmet, és hogy viszonyulnak egymáshoz az építési jogszabályok és fogalmak. A Fővárosi Törvényszék mégsem akarja alkalmazni és meg sem magyarázza miért.

A Kfv. IV. 37.829/2020/7. sz. kúriai ítélet épp a településképi eljárás beiktatásának a szükségességét vitatja. A Kúriának a befogadást kérelmező döntésnél hangsúlyosan mérlegelni kellett volna, hogy elutasítás esetén nyilvánvaló jogszabálysértés valósul meg, aminek elhárítása a Kúria feladata, ezért a befogadás indokolt. Az elutasítással súlyosan sérültek az alkotmányos jogaim. A Kúria indoklása nem alapos. És a hivatkozása jogalapja sem található meg az indoklásában. A Kúria végzése ellentétes az Alaptörvény B)cikk /1/ bekezdésébe, a z I. cikk /1-3/ bekezdésébe, az V.cikkbe, a XV.cikk /1/ bekezdésébe, a XXIV. cikk /1/ bekezdésébe, a XXVIII. cikk/1/ és /7/ bekezdésébe ill. a 28.cikkbe foglalt alkotmányos követelménnyel, azt sérti a sérelmemre.

A Kfv. IV.37.829/2020/7.sz. ítélete 25. és 27. szakaszában egyértelműsítette, hogy a hatósági bizonyítványhoz a jegyző Asszony által kért függő feltétel teljesítése szükségtelen volt, és a KVSZ, azaz a helyi építési szabályzat , amelyen az elutasításom alapult nem alkalmazható. A Fővárosi Törvényszék törvényt sértett a 4.K.704.537/2022/7.sz. ítéletében. Az eltérést -a Kfv.IV. 37.829/2020/7.sz. kúriai ítélettől pedig nem indokolta meg. A Fővárosi Törvényszék törvényt sértő eljárásával kapcsolatos felülvizsgálati kérelem befogadása, mint a törvényesség legfőbb őre, a Kúria feladata lett volna.

A Fővárosi Törvényszéknek jogellenesen valósult meg a jogalkalmazása a 419/2021. Korm. rendelettel kapcsolatban is. A 4. K.704.537/2022/7. sz. ítélete a 22.szakaszában azt rögzítette, hogy a hatósági bizonyítvány kérelmem elutasításának oka a KÉSZ /helyi építési szabályzat/ 72.§./6/ bekezdésébe foglalt tilalom helyi építési követelmény, mely a 419/2021. Korm. rendelet 48.§.-a alapján alkalmazható volt. Sajnos nem volt alkalmazható, tévedett a bíróság. Törvényt írt felül Korm. rendelettel. A 419/2021. Korm. rendelet a 2016.évi LXXIV.tv. végrehajtási rendelete, amely építési jogszabály, a hatálya alá nem tartozhatom és egyébként is a 419/2021. Korm.rendelet 2021. 07.15.én lépett hatályba és nem érinti a Ket/Ákr./ szerepét.

Alperes és a Fővárosi Törvényszék téved, a hatósági bizonyítvány funkciójának a megítélésében. A hatósági

bizonyítvány valójában egy igazolás. Tényt igazol, nem pedig a bejelentett tervek ill. a már megvalósult lakóépület és benne az albetétek jogszabályi megfelelőségét. Ellentétes a megítélése az Alaptörvény 28. §-ával.

Fel kellett volna a Kúriának, mint a törvényesség legfőbb őrének a befogadást kérelmező beadványomnál ismernie a törvényszéki ítélet törvénysértéseit és a precedensképes ítélet szerepét, és az utóbbi alkalmazásának szükségességét. Különös tekintettel arra, hogy korábban ugyanebben az ügyben a precedensképes ítéletében már egyértelműen kinyilvánította, hogy az Étv. és a Helyi építési szabályzat nem alkalmazható, és látta, hogy a törvényszéki ítélet mégis erre épül. Mivel nem fogadta be a Kúria a Kfv. VII.37.337/2023/2. sz. végzésével a felülvizsgálati kérelmem, lehetetlenné tette, hogy a törvénysértések felülvizsgálata és a tisztességes eljárás elve érvényesüljön, hangsúlyosan felmerül a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kétye és a tisztességes eljárás iránti jogom súlyos sérelme a felülvizsgálati kérelmem befogadásának megtagadása miatt is, mert a megtagadásom ellentétes az Alaptörvény I. cikk /1/-/2/ bekezdésével, a B) cikk /1/ bekezdésével, az V.cikkkel, a XIII. cikk /1/bekezdésével, ill. a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, ill. a XXIV. cikk /1/ bekezdésével, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, ill. a 28.cikkkel A Kúria a be nem fogadással megrekesztette a tisztességes eljárás iránti folyamatot, nem védte meg az ugyanebben az ügyemben korábban született saját egyértelmű állásfoglalását a helyi építési szabályzat jelen ügyben történő nem alkalmazhatóságáról és nem védett meg engem, mint közhatalommal szemben sem, pedig védelmeznie kellett volna legalább az Alaptörvény I. cikk /1/-/3/ bekezdése alapján. Megrendült az igazságszolgáltatásba vetett hit.

VI. Pertörténet

Az ügyemet egy teljesen indokolatlan perfolyam jellemzi. Egyértelműen megállapítható belőle, hogy alperesnek nem erőssége a jogszabályok alkalmazása, különösen a Ket. I. fejezet Eljárási alapelvei és alapvető rendelkezéseinek a betartása, vagy az Ákr. csaknem ugyanolyan rendelkezései. Nem veszi tudomásul a Ket.1.§./1/ bekezdésben foglaltakat, majd az Ákr. hasonló rendelkezéseit, miszerint a közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit, biztosítani az esélyegyenlőséget. A /2/ bekezdésre sincs tekintettel. Hatásköre gyakorlására nem jellemző a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek betartása. A jóhiszeműséget nem ismeri. Azt pedig nem gyakorolja, hogy az ügyfél jogát és jogos érdekét csak a közérdek és az ellenérdekű ügyfél jogának, jogos érdekének védelméhez szükséges mértékben kell korlátozni. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel kellene gyakorolja.

A Fővárosi Törvényszék ott sérti meg az alapjogi normákat, hogy vizsgálat és indoklás nélkül befogadja az alperes téves jogszabályi környezetbe helyezett megállapításait annak ellenére, hogy a Kfv. IV: 37.829/2020/7. sz. ítéletét ő is megismerte, és az abban állítottakra ellenérveit egyáltalán nem voltak az eljárás folyamán. Amit felhozott, azok nem állnak meg. A Ket /Ákr/szerepét, a közhitelességet nem magyarázza, vagy cáfolja. Ítélete hozatalakor nem volt tekintettel arra sem, hogy az **Alkotmány 31.Cikk /1/ bekezdése** alapján az önkormányzat csak az önkormányzati tulajdon tekintetében gyakorolhatja a tulajdonost megillető jogokat, Ítéletével az alperest a Törvényszék szükségtelenül felhatalmazta arra, hogy beleavatkozzon a magántulajdoni viszonyokba. Az Önkormányzati tv /2011.évi CLXXXIX.tv/ 10.§. /2/ bekezdése szerint "Az önként vállalt helyi közügyekben az önkormányzat minden megtehet, ami jogszabállyal nem ellentétes." A Köf. 5020/2013/5. sz. határozat szerint is "... az önkormányzat ne avatkozzon be szükségtelenül és / vagy túlzó módon személyek jogaiba, életviszonyaiba." Alperes mégis túlterjeszkedik a káromra. Súlyosan sérülnek az Alaptörvény XXIV. bekezdés /1/ bekezdésbe lefektetett jogaim.

Esetemben a korlátozásra egyáltalán nincs szükség, ezért az alperes és így a Fővárosi Törvényszék sem hivatkozhat arra, hogy közérdekből tagadja meg a hatósági bizonyítványom kiadását. Súlyosan sérül a az alperesi határozatokkal, törvényszéki ítélettel, kúriai végzéssel a tulajdonosi autonómiám, és különösen a jogbiztonság és a tisztességes eljárás, esélyegyenlőség elve. Az ingatlanom magántulajdon és nem

önkormányzati tulajdon. Ennélfogva a rendelkezési, használati jogom nem vonható el. . A támadott jogszabályi rendelkezések a tulajdonhoz való jogom olyan fokú sérelmével járnak, amely már átlép a jogalkotó számára biztosított autonómia korlátozás keretein és sérti, ill. ellentétes az Étv. 20. §.-ben garantált tulajdonhoz való jogommal és ellentétes az Alaptörvény B) cikk /1/ bekezdésével, I.cikk /1/-/3/ szakaszával, az V.cikkkel, a XIII.cikk /1/ bekezdésével, a XV.cikk /1-2/ szakaszával, a XXIV. cikk /1/ szakaszával, a XXVIII.cikk /1/ és /7/ szakaszával és a 28. cikkel .

Az Alaptörvény V. cikk szerint mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, ill. a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához. A tulajdonom elleni jogtalan támadásnak veszem, hogy a bíróság olyan jogszabályi környezetet alkalmazott a jogvitám elbírálásánál, amely ellentétes az egyébként vonatkozó közigazgatási perrendtartással és a közigazgatási perrendtartás helyett építési jogszabályok, ill. a helyi építési szabályzat alapján bírálta el a hatósági bizonyítvány iránti kérelmem a sérelmemre, amit nem hatósági indokokkal, hanem az ügyhöz képest jogellenes településképi indoklással egészített ki. Az Alaptörvény VI. cikk /2/ bekezdés szerint mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez. Én a közhitelesség érdekében kívánom az átvezetés megtörténtét, amit a Fővárosi Törvényszék megakadályozott a sérelmemre., ami ellentétes az alaptörvény rendelkezéseivel.

A Kúriához fordulásommal szembesülnöm kellett azzal, hogy a teljesen téves jogszabályi környezetbe helyezett törvényszéki 4.K.704.537/2022/7. sz. jogszabálysértő ítélet a Kúriát akkor sem érdekli, ha az Alaptörvény szerint az egyént az állam köteles védeni a törvénysértésektől és ennek a védelmére az Alaptörvény I. cikk /1/ bekezdésében kötelezettséget is vállal. Ezzel ellentétesen jár el. A Kúria téved, amikor a Kfv.VII.37. 557/2022/6. sz. végzésében azt vélelmezi, hogy a problémámmal azért nem kell foglalkozni, mert nem újszerű, és széles körben nem merül fel. Cáfolom. Felmerül. Legfeljebb az emberek nem jutnak el a Kúriáig, de ettől még tanácstalanok sok kapcsolatos kérdésben, amelyben igénylik a segítséget, amit én most nem kaptam meg.

A Kúria téved a megjelölt indokok magállapításaival. A társasházi törvény magyarázata c. kézikönyv a példa /F14/ a társadalmi érintettségre, amelyik nem tartja egyedinek az ügyem, és egyetért a Kfv. IV. 37.829/2020/7. sz. ítéletébe foglaltakkal. Az állampolgári jogok országgyűlési biztosának jelentése /F15/ ugyancsak foglalkozik az általam megvalósult jelenséggel, feltárja az általam feltárt ügyem anomáliáit, azzal együtt sajnos a felvetett problémát, és a szabályozatlanságot nem számolta fel az illetékes a jogalkotó. Ezért ezen ügy kapcsán hangsúlyt kell kapjon a szabályozás hiánya, mert van rá társadalmi igény más fórumok szerint is. Az Abtv.24.§./2/ bekezdés szerint az Alkotmánybíróság a jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját az alapvető jogok biztosának határozott kérelmet tartalmazó indítványa alapján akkor vizsgálja, ha az alapvető jogok biztosának álláspontja szerint a jogszabály alaptörvény-ellenessége fennáll. Becsatoltam a biztos jelentését az alaptörvényellenesség orvoslása iránt. A velem szembeni hasonló sérelmet fel kell számolni, amire a jelen kérelemmel kérek segítséget, mert sérti az alkotmányos jogaimat.

A már jelzett 39 keletkezett határozatból levonható az a következtetés, hogy alperes nem megfelelően kezeli az önkormányzati rendeleteit. Jog és hatáskörét a bíróságok kioktatása ellenére módszeresen felülírja és ezzel megakadályozza, hogy a kerület polgárai tisztességes eljárásban részesüljenek. A Kúria az eddig lefolytatott eljárásaiban elismerte a velem szemben hozott jogszabálysértést, és a felülvizsgálati kérelmeimben rögzítettek szerint döntött. Most azonban a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásával súlyosan megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogomat és felmerül a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányellenesség kétélye. A Kúria a megtagadással végleg kizárt a tisztességes eljárás keretei között történő felülvizsgálatból, amivel nekem anyagi és erkölcsi kárt okoz. 76 éves vagyok, minden fillér számít, a Kúria az Alaptörvénnyel ellentétes döntésével engem építményadó formájában havira lebontva mintegy 10.000.- Ft-tal több adókötelezettséggel terhel, mint kellene, miközben az ingatlanom forgalomképességét is csökkenti.

A Kúria Sajtótitkársága 2015-évi, csatolt tájékoztatója /F16/ is megerősíti az állításaimat. Az arcukat nem érintő adatváltozás átvezetésénél nincs helye a KVSZ alkalmazásának, a településképi bejelentési eljárást függő feltételként beiktatni, és az elbírálásnál a helyi építési szabályzatot alkalmazni, mert a

helyi építési szabályzat építési jog keletkeztetésére szolgál, aminek a keletkeztetését én nem kértem. Én csak a tényállapot igazolását kértem, amihez a Ket. ill. az Ákr. 95.§. alapján mindenféle feltétel beiktatása nélkül jogom van.

A téves jogalkalmazásának egyéb vonzata az, hogy a XII. kerületi Önkormányzat helyi adókról szóló rendeletei szerint lakás megnevezés mellett nekem csak kommunális adó kötelezettségem lenne, amelynek a felső határa 186.000.- Ft/év. Iroda megnevezéssel azonban nem kommunális, hanem építményadót vetnek ki rám, ami jelenleg évi 128.346.- Ft, ez havi 10.000.-Ft többletkiadást jelent a semmire olyan körülmények között, amikor ehelyett csak 16.000.- Ft/év -et kellene fizetnem. A 6 éves pereskedéssel eddig mintegy 735.000.- Ft -adót fizettem ki a semmiért az alperes téves, az ítélet, és végzés jogalkalmazása miatt. Az alperes mellőzte az ésszerű határidőn belüli teljesítést elváró alkotmányos jogaim teljesítését. Azzal, hogy mellőzték a megfelelő jogalkalmazást engem mintegy 6 éven keresztül indokolatlan pereskedésnek tett ki, amellyel jelentős hátrányt szenvedek mind anyagiilag mind erkölcsileg.

Egyéb vonzat az is, hogy a hozott jogerős ítélet mellett nem áll módomban helyreállítani az ingatlannyilvántartás **közhitelességét**. Az ingatlanom, amelyre az átvezetést kértem sohasem volt irodaként hasznosítva. Lakásfunkciót töltött be, ehhez képest a közhitelességet csak úgy tudom biztosítani, ha a valós használat szerint kerül elnevezésre az ingatlan megnevezése, amit alperes gátol. Hátrány a forgalomképesség csökkenése is, mert rendezetlen a státuszom.

VII. Az alkotmányjogi panasz határideje.

A Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7. sz. jogerős ítéletet határidőben nyújtottam be felülvizsgálatra a Kúriához, a Kúria Kfv.VII.37.337/2023/2. sz. felülvizsgálati kérelmem befogadást megtagadó végzését 2023. 07.03-án vettem át úgy, hogy 2023.06.30-án már kézbesítettnek minősült, ehhez képest törvényes határidőn belül kezdeményezem az alkotmányjogi panasz eljárást, amit kérek befogadni. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje: 2023. 08.29.-én jár le. Az Alkotmánybíróság IV/1852-2/2023. sz. felhívását hiánypótlásra, a panaszomra 2023.09.15-én vettem kézhez. A kiszabott 30 napos határidő 2023. október 15-én járna le, amely vasárnap, ezért a határidő lejárata 2023. 10. 16-ra teszem, és ehhez képest járok el.

VIII. Tényálláshoz egyéb releváns tények és adatok

A hatósági bizonyítványt az ingatlannyilvántartási törvény 28.§. az átvezetéshez megköveteli. Az Inyvtv. 109/1999./XII.29/ FVM sz. végrehajtási rendelete 65.§./2/ bekezdés 3e) pontja a hatósági bizonyítvány iránti igényem benyújtásától /2017.04.19/ 2020. 06.18.-ig terjedően az alábbiakban szabályoz:

" 3e) Az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljáráshoz nem kötött rendeltetismódosítással járó épületváltozás ingatlannyilvántartási átvezetéséhez az építésügyi vagy építésfelügyeleti hatóság által az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 34.§.(5) bekezdésében és az építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásokról szóló 312/2012/XI.8./ Korm. rendelet 56.§./1/ bekezdés b/ pontja szerint kiadott hatósági bizonyítvány szükséges". Jól látható a szabályozásból, hogy legfeljebb csak az épületeknél van ilyen követelmény és az én ingatlanom önálló, rendeltetési egység, vagyis nem épület, hanem egy albetéte, ezért nem vonatkozhat rá ez a pont. Az önálló rendeltetési egységekre, albetétekre 2020. 06.18-ig nem terjed ki a kötelezés és az Étv 34.§./5/ bekezdése alapján megilletett a hatósági bizonyítvány a beadáskor, amitől azzal indokolatlanul megfosztott az alperes, és ennek törvénytörtő módon helyt adott a Fővárosi Törvényszék, hogy az ítéletében a kérelem beadása időpontjának 2022.június 10. napot tekint, nem a tényleges beadás időpontját, 2017. április 19. napját, vagy ha másképp közelítjük meg, akkor legfeljebb 2020. május 27. napját, amikor a Kormányhivatal áttette a Kúria Kfv.III.37.462/2019/3. ítéletét az Önkormányzat polgármesteréhez, akit új eljárásra kötelezett a Kúria. Az ítélet ott is maradt a 4.K.704.537/2022./7. sz. perig. Ennélfogva a polgármesternek 2020. május 27-től 2020.06.18-ig a 2020.06.18. előtti 65.§./2/ bekezdés 3e) pontja szerinti szabályozás szerint bizonyosan módjában állt a hatósági bizonyítvány kiadása. a fenti 3e) jogszabályhely alapján, amit elmulasztott. A mulasztása nem terhelhet engem. Már csak azért sem, mert alperes szükségtelenül vont

be az építési jogszabályok hatálya alá az Ket/Ákr/ helyett. Súlyosan megsértette a Ket 4.§.-ában foglalt normákat.

2020.06.18-tól a módosuló földhivatali jogszabály már a 65.§./2/ bekezdés 3g) bekezdésben tárgyalja a hatósági bizonyítvánnyal kapcsolatos elvárásait és a hatályát nemcsak az épületekre, hanem a lakás vagy nem lakás céljára szolgáló helyiség rendeltetismódjának változására is kiterjeszti, amit a polgármestertől vár el teljesíteni. Még nem teljesült.

Mivel 2020.06.18-ig az elsőfokú hatóságnak a 109/1999/XII.29/FVM rendelet 65.§./2/ bekezdés 3e) pontja szerint el kellett volna eljárnia az **Étv. 34.§./5/ bekezdés és a 312/XI.8/ Korm.rendelet 56.§./1/ bekezdés b)** pontjára tekintettel, és ki kellett volna adnia a hatósági bizonyítványt, ami nem történt meg, ezért a téves elutasítással, vagyis a településképi feltétel kikötésével súlyos sérelem ért, az elsőfokú hatóság megfosztott attól a lehetőségtől, hogy a kérelmem ne 6 év alatt, hanem a beadástól számított 10 nap alatt teljesüljön és megkaphassam a hatósági bizonyítványt, a közhitelesség megvalósuljon, ill. sor kerüljön az átvezetésre, tény, hogy már mostanra 737.000.- Ft befizetési kötelezettségem keletkezett. Az alperes és a neki helyt adó Fővárosi Törvényszék, Kúria által jelen panaszban előadottak szerint az eljárásuk ellentétes az **Alaptörvény Alaptörvény I. cikk /1/-/3/ bekezdésével, B)cikk /1/ bekezdésével, V.cikkkel, XIII. cikk /1/ bekezdésével, ill. a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, ill. a XXIV. cikk /1/ bekezdésével, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, ill. a 28.cikkkel.** Alperes megsértette és a Fővárosi Törvényszék pedig ennek helyt adott. Súlyosan sérültek az alkotmányos jogaim a sérelmemre.

Amennyiben alperes a hatósági bizonyítványt 2017.04.19-hez 10 nap alatt kiadja, a kérelmem a Földhivatal **109/1999/XII.29/FVM rendelet 65.§./2/ bekezdés 3e)** pontja alapján jegyzi be az átvezetést az ingatlanvilágtartásba és nem kerül sor a perre. Az alperes még a 2017. április 19-én beadott kérelmemet követő 10 napban megfosztott ettől, és egy most már 6 éve folyó perfolyamat akasztott a nyakamba. A Kúria a felülvizsgálati kérelmem befogadásának a megtagadásával ellehetetlenítette, hogy az ügyem tisztességes eljárás keretében megoldódjon. Mind a mai napig nem történt meg az átvezetés.

Az átvezetés megtagadása ellentétes az **Alaptörvény I. cikk /1/-/3/ bekezdésével, B)cikk /1/ bekezdésével, az V.cikkkel, a XIII. cikk /1/ bekezdésével, ill. a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, ill. a XXIV. cikk /1/ bekezdésével, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, ill. és a 28.cikkkel, különösen a XV.cikk /1-2/ bekezdésével, az esélyegyenlőséghez való jogommal, az sérül és a már előadottak szerint is jelentős hátrányt okoz. Az Alaptörvény XV. cikk. /1/ bekezdése alapján a törvény előtt mindenki egyenlő. A /2/ cikk alapján Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, fogyatékosság, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja, amit a jelenlegi önkormányzati joggyakorlat nélkülöz.**

A hatósági bizonyítvány iránti kérelmem a jegyző asszony a IX-30893/2/2017.sz. határozatában 2017.április 27-én utasította el.

Fellebbezésemet a jegyző határozata ellen a másodfokon eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala /BP-1003/00346-2/2017.sz./ 2017.június 16-án utasította el.

Az erre beadott keresetemet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 23.K.33.281/23. sz 2019. január 3-án kelt ítéletével utasította el.

A Kúria 2020. március 3-án hozott első, Kfv.37.462/2019/3.sz. kúriai ítéletében mindhárom megsemmisítésre került. és a Kúria az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Megállapította az ítélet /19/ szakaszban, hogy " csak hatályon kívül helyező döntés hozható, mivel az alaki és tartalmi hibák az eljárási rendet is kétségessé tevő mértékben a Ket.71.§./1/ bekezdésébe ütközően súlyosan jogszabálysértőek, amelyet az **Alaptörvény XXVIII.cikk /1/ bekezdése** jogegységi határozat értelemszerű alkalmazásával hivatalból kell megállapítani. " szöveggel.

Az alperes és a Kormányhivatal ebben a perfolyamban az érdemi és eljárási hibák tucatját követte el, amiket

az éppen eljáró bíróságok igazítottak ki. A Kormányhivatal a BP/2605/00513-2/2020.sz. határozatával 2020. május 27-én a Kúria Kfv.37.462/2019/3 ítéletét áttette a Polgármesterhez végrehajtásra, az új eljárást pedig megszüntette. A megszüntetést a Fővárosi Törvényszék 47.K.702.808/2021/.sz. peres eljárásban támadtam meg. A 47.K.702.808/2021/.sz. ítéletet a Kúria a Kfv.VII.37.557/2023/2.sz. ítéletével hagyta jóvá. A Kormányhivatal BP/2605/00513-7/2020. sz. határozatát /F16/a Fővárosi Törvényszék jogerősen hatályon kívül helyezte /F18/ezzel úgy adott lehetőséget a Kfv. III. 37.462/2019/3.ítéletével történt új eljárás folytatására, hogy a 2020. május 27-én átadott hatósági bizonyítvány kérelmem a 4.K.704.537/2022/7.sz. ítélet meghozataláig a Polgármesternél maradt.

Az új eljárásban a kérelmem az alperes a XIII-791-6. sz. /F19/ határozatával 2022.10.14-én utasította el. A részleteit már előbb kifejtettem. A döntését csak építési jogszabályokra, az Étv. és végrehajtási rendeleteire, különösen a helyi építési szabályzatra vonatkozó jogellenes indoklással indokolta, holott a Ket, de legalábbis az Ákr. rendelkezései szerint ki kellett volna adni a kért hatósági bizonyítványt.

Mivel az alkalmazandó jog kérdésében a t. Fővárosi Törvényszék és a befogadás megtagadásával a Kúria is téves következtetésre jutott, az alapkérdéseknél nem a megfelelő jog került alkalmazásra és ezzel az alkotmánybírói panasz nélkül visszafordíthatatlan helyzetbe kerülök, és súlyosan sérülnek az alkotmányos jogaim, felmerül a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény ellenesség kételye és a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme úgy az alperes határozataival, a Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/. sz. ítéletével, és a Kfv.VII.37.337/2023//2. sz. kúriai végzésével szemben amelyek ellentétesek az Alaptörvény I. cikk /1/-/3/ bekezdésével, B) cikk /1/ bekezdésével, az V. cikkel, a XIII. cikk /1/bekezdésével, ill. a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, ill. a XXIV. cikk /1/ bekezdésével, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, ill. és a 28.cikkkel, különösen a XV. cikk /1-2/ bekezdésével, az esélyegyenlőséggel, amit a kért megsemmisítésekkel kérek orvosolni.

A polgármester a védiratában hiába közli az eljárása igazolására azt a 3 jogszabályt, amivel szerinte igazolható az Ő jogszerű eljárása. A 3 jogszabály alkalmatlan a jogszerűség igazolására, Kérem ezen jogszabályok alkalmazásának mellőzését. A polgármesternek a felsorolt jogszabályok helyett a Ket - et kellett volna egyedül alkalmaznia. Az általa tévesen megjelölt jogszabályok

- az 1997.évi LXXVIII. törvény/Étv/ /helyi építési szabályzat/
- a 419/2021/VII.15./Korm. rendelet,
- a Budapest Főváros XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzat Képviselő-testületének a településkép védelméről szóló 25/2021.(IX.28) önkormányzati rendelet./helyi építési szabályzat.

A közölt jogszabályok mind építési jogszabályok, amikkel nem lehet a hatósági bizonyítvány iránti kérelmet elutasítani. A Ket /Ákr/ mint irányadó jogszabály szerepét nem hozta fel a polgármester még érintőlegesen sem és nem is indokolta. Azt a minősítő tényezőt a polgármester nem vette figyelembe, hogy a felsorolt jogszabályok csak építés esetén állhatják meg a helyüket, ezért a hivatkozás alkalmatlan az indoklásra, sőt az önkormányzat településképi rendeletei jogszabálysértőek e tekintetben, amit a tájékoztatásaim ellenére sem hajlandó még csak meg sem nézni. Eldöntötte, még akkor is, ha minden elutasítás irányt mutatott, amit Neki teljesíteni kellett volna, hogy ezek akkor is jogszabályszerűek, ezen az állásponton az eljárt bíróságok sem akartak változtatni.

Álláspontom szerint ezek azért kerültek jogellenesen alkalmazásra, mert:

A Polgármester XIII-791-6 /2022. sz. jogerős határozata ellen keresettel, majd a védirata ellen nyilatkozattal éltem, amelyben cáfoltam az alkalmazott jogszabályok jogszerűségét, a Ket, /Ákr/ hivatkoztam, mint irányadó jogszabály és kértem jogorvoslatot a hatósági bizonyítvány kiadásához. Az elutasításom a Ket vonatkozásában még csak indoklásra sem került.

A 419/2021/VII.15/ Korm. rendelet 48.§. alapján alperesnek nincs hatásköre az általam kért hatósági bizonyítvány kiadására, mert az a településkép védelméről szóló 2016.évi LXXIV. törvény végrehajtási rendelete, és én nem tartozom a 2016.évi LXXIV. törvény és a 419/2021/VII.15. Korm. rendelet 48. §. hatálya alá, ezért alappal kértem ennek a figyelembe vételét. Az is nyilvánvaló, hogy Korm.rendelettel nem

lehet felülrni törvényt és a 419/2021. Korm.rendelet legfeljebb csak 2021. VII. 15-től lett hatályos. Nincs helye az én ügyemben, aminek kérem a mellözését.

Egyébként a 312/2012/XI.8/ Korm. rendelet az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásokról 56.§. /4/ bekezdése szerint a hatósági bizonyítvány kiállítható akkor is, ha az építmény építésekor hatályos jogszabályok megváltoztak, és az építmény az építés időpontjában hatályos építési szabályzat előírásainak megfelel. A használatbavételi engedéllyel bizonyítottam, hogy már 20 évvel ezelőtt megfelelt.

Ugyanakkor különösen téves megközelítések mentén a 4.K.704.537/2022.sz.ítélet 11, 12, 15,17,18,,20,21,22,23,25,26,27,28. szakaszaiba foglalt megállapítások és az a közlés, hogy a Fővárosi Törvényszék a Kúria Kfv. 37.829/2020/7. sz. ítéletet annak ellenére nem tekinti irányadónak, hogy az én ügyemben, ugyanebben az ügyben készült precedensképes amit az ítélet 18. szakasza felhozott, súlyos alkotmányos kérdést vet fel.

Érthetetlen, hogy miközben a Kúria a 2021. február 2-án kelt Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. ítéletében alappal vitatja, hogy nem a helyi építési szabályzat alá tartozik a kérelmem elbírálása, egy bíróság és a Kúria másik tanácsa ezt az álláspontot indoklás nélkül elutasíthatja úgy, hogy mégis a jogellenes helyi építési szabályzat hatálya alatt születik meg az elutasításom, ellentétes az Alaptörvény B.cikk /1/ bekezdés, I.cikk /1-3/. bekezdéssel, az V.cikk, a XV.cikk /1-3/ bekezdésével , a XXIV.cikk /1/ bekezdésével, a XXVIII.cikk /1/ és /7/ bekezdésével és a 28.cikk a sérelmemre. Különösen sérül a jogbiztonság, a tisztességes eljáráshoz és az ésszerű határidőhöz való jogom, amikre már nyilatkoztam.

A Kúria leszögezi a Kfv.IV.37.829/2020/7.sz. ítélete 25. szakaszában, hogy "Az iroda rendeltetés építési tevékenységtől független megváltoztatása, azaz adott esetben egyszerű átminősítése, vagyis az adatváltoztatás nem eshet az építési szabályzat szabályozásának tárgyi körébe. Azt is mondja, hogy az irodarendeltetés esetleges építési tevékenységet nélkülöző átminősítése természetesen nem az építési jogszabályok alkalmazási körébe esik. A Kfv.IV. 37829/2020/7. sz. ítélete 26. szakaszban rögzíti azt is, hogy az önkormányzat a közigazgatási területén lévő épület, önálló rendeltetési egység használatára vonatkozó korlátozást sem vezethet be, ahogy alperes teszi a hatósági bizonyítvánnyal kapcsolatban. A 27. szakaszban kijelenti, hogy a KVSZ /helyi építési szabályzat/ az ügyemben nem alkalmazható, mégis az alperes, és a Fővárosi Törvényszék a KVSZ /helyi építési szabályzat / hatálya alá vonja a kérdést és ennek alapján tagadja meg tőlem jogellenesen a hatósági bizonyítványt, amit kérek kiadni. A Fővárosi Törvényszék mindezeket nem cáfolja, az egyszerűbb megoldást választja. Kijelenti, hogy a Kúria Kfv. IV. 37.829/2020/7. sz. ítélet az én ügyemben egyáltalán nem alkalmazható, de nem indokolja, hogy miért döntött másképp, mint ahogy a kúriai ítélet értelmezett, pedig köteles lenne indokolni. Ezeket a jogszabálysértéseket a Kúria befogadást mérlegelő döntésénél hatványozottan figyelembe kellett volna vennie, ami az elutasítással nyilvánvalóan nem történt meg, így a Kúria a nyilvánvaló törvényt sértést megerősítette és engem megfosztott a tisztességes eljárás alkotmányos jogától.

A Kúria az ítélete 28 szakaszában azt is megállapította, hogy az ügyben nem a megfelelő jog került alkalmazásra, mert a felperes /én/ egyáltalán nem kívántam építkezni. Azt is, a Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. ítélet 37. szakaszában, hogy az építmény rendeltetésének a kifejezetten és egyértelműen építési jogszabályok körébe eső megváltoztatásába nem értendő bele az önálló rendeltetésnek építési tevékenység nélküli megváltoztatása, mint az enyém, vagyis ha a változtatás nem építéssel valósul meg, akkor nem lehet építési jogszabályokkal indokolni a tiltást, mint ahogy alperes tette. Az ítélet precedensképes. Ma is szerepel a jogtárban. Az alkalmazásának tilalma különösen ellentétes az Alaptörvény B) cikk /1/bekezdésével, az I. cikk /1-2/ bekezdésével, a XV.cikk./1-2/ bekezdésével, a XXIV. cikk /1/ bekezdésével, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével és a 28. cikkel a sérelmemre . Mindezek alapján a Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7. sz. ítélete törvényt sértő, ellentétes az előbbiekben előadott alkotmányos jogaimmal.

Az alperes határozatai téves jogszabály értelmezése miatt, amit különösen a keresetig megsemmisített határozatai igazolnak/39/, a 4.K.704.537/2022/7.sz. az ítélettel szemben felülvizsgálati kérelemmel fordultam a Kúriához. A Kúria a Kfv.VII.37.337/2023/2. sz. végzésében meglepő következtetésre jutott a

felülvizsgálat kérelemmel kapcsolatban, amely ellentétes a Kp. szellemével, a jogbiztonsággal és súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz való jogom. Felmerül vele szemben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kétélye.

IX. Kúria

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a **Kfv.VII.37.337/2023/ sz. végzésével** azzal tagadta meg, hogy nincs törvényes lehetőség a kérelem befogadására, Ő maga nem látja indokoltnak, mert a Kp.118.§./1/ bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének vizsgálata,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárásjogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, ill.
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

Olyan kitétel azonban nem szerepel a felsorolásban, amit állít a végzés, hogy csak nagy számban előforduló új típusú ügy kerülhet a Kúria valamelyik tanácsa elé ill. és akkor, ha az adott ügy a jogalanyok széles körét érinti. A Kúria a **Kfv.VII.37.337/2023/2 sz.**, végzésében mégis erre hivatkozva tagadta meg a felülvizsgálati kérelmem befogadását. Azt gondolom, hogy befogadás tekintetében inkább az ügy súlyán, az egységes joggyakorlat megteremtésén van a hangsúly, mint az előfordulások gyakoriságán van és azon, hogy a Kúria csak akkor tartja indokoltnak a kérelem befogadását, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást. Ezeknek a kitételeknek az ac) pont kivételével megfelelek a kúriai végzésben foglaltak ellenére. A Kúria ennél fogva jogellenesen utasított el. Különös tekintettel, hogy az Ő precedensképes határozatának a megítéléséről is szó volt. Az abban belefoglalt elvek és állásfoglalások még akkor is helyt kell álljanak a jelen ügyben, ha a Kúria indokolatlanul tényleg úgy véli, hogy mint ítéletre hivatkozni nem lehet, mert az ítéletbe foglalt állásfoglalás a Kúria értékítéletét tartalmazza, hiszen az ítélet jelenleg is hatályos.

A Kúria Kfv. IV. 37.829/2020/7. sz. ítéletét nem írhatja felül egy kúriai végzés és indoklás nélkül a Törvényszék sem tagadhatja meg az alkalmazását releváns indoklás nélkül. Az az egy mondat, amit a Törvényszék felhozott nem nevezhető indoklásnak Értelmetlen és jogellenes, hogy a Kúria mint a törvényesség őre a saját korábbi precedensképes ítéletének tartalmát megkérdőjelezi, ami ugyanebben az ügyben, az én ügyemben született, nem foglal benne állást, engedi, hogy félre tegye a Fővárosi Törvényszék indoklás nélkül. Azt gondolom, hogy ebben az esetben is meg kell indokolni, hogy **miért nem alkalmazható a Kúria Kfv.IV.37.829/220/7. sz. ítélete**, amely amúgy megfelel a hatályos jogszabályoknak, amikor az általam indított per generálta a kúriai ítélet meghozatalát. A Kúria Kfv. VII. 37.337/2. végzése ellentétes az Alaptörvény I. cikk /1/-/3/ bekezdésével, B)cikk /1/ bekezdésével, Az V.cikkkel, XIII. cikk /1/bekezdésével, ill. a XV.cikk /1-3/ bekezdésével, ill. a XXIV.cikk /1/bekezdésével, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, ill. és a 28.cikkkel, amit a kért megsemmisítéssel kérek orvosolni, mert súlyosan sérti az alkotmányos jogaim.

A Kúria a **Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. ítéletét** meghozta a településképi eljárás értelmezési kérdéseiről, de nem engedi felülvizsgálni és alkalmazni a saját határozatát. A Kúria nem vette figyelembe, hogy a településképi védelme és a bejelentési eljárás egy új típusú jogintézmény, amely még nem érlelte ki a lehetséges joggyakorlatot, és a hozott jogszabályok joghézagok. A szabályozás sajátossága miatt az Önkormányzatoknak jogosultságai vannak, amelyek óhatatlanul összeütközésben kerülhetnek a kiforratlanság miatt a törvénnyel. Önmagában már ott van ellentmondás, hogy miközben a 2006. április 23-tól hatályos 2016.évi LXXIV. sz. településképi törvény definíciójából egyértelműen következik, hogy az én rendeltetésmódosításom valójában csak funkcióváltás, a rendeltetésmódosítás szűkebb értelmezése, semmi köze a településképi védelméhez, mert célja az építési beruházások támogatása és én nem építkezem. A törvény 2.§. szerint a településképi védelme a település vagy településrész jellegzetes, értékes ill. hagyományt őrző építészeti arculatának és szerkezetének az építészeti, táji érték és az örökségvédelem figyelembevételével történő megőrzését vagy kialakulását jelenti, nem pedig az adatváltozás követése. az

Önkormányzati rendeletalkotás során helytelenül mégis bevonásra tud kerülni az én esetem is jogszabályellenesen, amit fel kell számolni.

A Kúria a **Kfv.VII.37.337/2023/2 végzés/13/** szakaszában közölt téves álláspontja szerint " a felperes felülvizsgálati kérelmében előadottak nem valószínűsítik azok egyedi tényállású ügyön túlmutató súlyát, jelentőségét." nem alapos. Ez ellentétes megállapítás az Alaptörvény B) cikk /1/ bekezdésével, a VI.cikk /1/ bekezdésével, a XV.cikk /1-2/ bekezdésével és a XXIV.cikk /1/ bekezdésével XVIII.cikk /1/ és /7/ bekezdésével, valamint a 28. cikkel szemben. Cáfolja az Alaptörvény állítását, az I.cikk. /1/-/2/-/3/ bekezdésben, miszerint az állam megvédi az ember alapvető egyéni és közösségi jogait. Az is, hogy az ilyen típusú ügy sorozatos előfordulásáról a Kúriának nincs hivatalos tudomása, annak mikénti eldöntése a peres feleken kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja." Ennek ellentmond **A társasházi törvény magyarázata c. kézikönyv.** Példa a **társadalmi érintettségre**, amelyik nem tartja egyedinek az ügyem, mint ahogy a Kúria a befogadásom elutasításában kifejtette, és egyetért a Kfv. IV. 37.829/2020/7. sz. ítéletébe foglaltakkal. Az **állampolgári jogok országgyűlési biztosának** becsatolt jelentése ugyancsak foglalkozik az általam megvalósult jelenséggel, feltárja az általam feltárt ügyem anomáliáit, azzal együtt sajnos a felvetett problémát, és a szabályozatlanságot nem számolta fel az illetékes, a jogalkotó és a felvetés további problémákat okoz. Nem került megoldásra. Ezért ezen ügy kapcsán hangsúlyt kell kapjon a szabályozás alkalmazásának a lehetősége, mert van rá társadalmi igény más fórumok szerint is. A velem szembeni sérelmet pedig fel kell számolni, amire a jelen kérelemmel is kérek segítséget.

A Kúria **Kfv.VII.37.337/2023/2. végzésében** az a megállapítás, hogy az egyént ért jogsérelemnek önmagában különleges súlya, társadalmi jelentősége nincs, egyértelműen szembemegy az **Alaptörvény I. cikk /1/, és /2-3/ bekezdésével**, ahol az állam elsődrendű kötelezettségének vallja az alapvető jogok védelmét, köztük az ember egyéni jogainak a védelmét. Nem mellesleg, az hogy más önkormányzatoknál ez hogy megy, nem került vizsgálatra, tehát lehet, hogy azért nincs nagyobb számú ügy, ha nincs, mert máshol rendesen értelmezik a jogszabályokat, vagy a jogorvoslati lehetőségek rendjén valahol már elintéződik az ügy. Közérdek az egységes jogalkalmazás megteremtése, amit szükséges előtérbe helyezni és ehhez a Kúria szakértelme szükséges. Nem mellesleg, az ingatlannyilvántartás közhitelességének alkotmányos elvárása nem az ügyek számától függ. A közhitelességgel kapcsolatos bármilyen kétely esetén közbe kell avatkozni, amit jelen esetben első körben a Törvényszéknek, másodsorban a Kúriának meg kellett volna tenni a befogadással.

A **Kfv.VII.37.337/2023/2.sz. végzés /14/ szakasz** szerint a **Kp.118.§./1/ bekezdés b) pontja** alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. Én az általam hivatkozott közzétett Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. határozattól nem tértem el, sőt eszerint jártam volna el, a Kúria mégsem védte meg a **saját precedensképes** határozatát, ami ugyanebben az ügyfolyamban, az én beadványom alapján keletkezett, ugyanebben az ügyben. Vagyis csináltam egy követendő eljárást, amit a saját ügyemben nem használhatok. Vagyis hiába volt közzétéve a határozat és a velem szemben hozott határozat hiába tért el tőle, a Kúria mégis úgy kezeli, mintha nem így lenne, mintha a Kúria **Kfv.IV.37.829/2020/7. ítélete** nem is az én ügyemhez tartozna és nem is ő hozta volna, vagy nem létezne és nem lenne precedensképes.

Nem mellesleg, ha a Kúria tanácsa ezt másként látja, úgy, hogy a korábbi kúriai ítélet nem helyes, akkor már csak ezen az alapon is be kellett volna fogadni és megvizsgálni, mert erre törvényi kötelezettsége van azon az alapon is, hogy a kúriai határozatok az Önkormányzatnak figyelembe kell venni, végre kell hajtani. A Kúria **nem vizsgálta meg** azon állításának a valóságát, hogy " **lényegi összevetethetőség hiányában jogegységi szempontú összehasonlítás nem végezhető**, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadására a **Kp.118.§./1/ bekezdés b) pontja** alapján sem lát módot és okafogyottnak véli az Ör. vizsgálatát" azt gondolom jogszerűtlen.

Tény, hogy a Kúria elé vitt felülvizsgálati kérelemben foglaltak szerint a Kúria által Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. alatt hozott precedensképes ítélet értelmezési kérdései eltérnek a törvényszéki ítélettől. Ha a Kúria befogadja a felülvizsgálati kérelem jogegységnyi eljárást kellett volna lefolytasson, ha nem ért egyet a korábban hozott precedensképes ítéletével, mert a saját korábbi döntésétől a Kúria még indoklással sem térhet el. A jogegységnyi panasz elkerülését valószínű csak a befogadás megtagadásával

érhette el. Mivel a **Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. ítélet** az én ügyemben kért kúriai állásfoglalás ezért a jelen ügyben tárgyalattal azonos tények alapján született és az elvei mindenképpen alkalmazhatók a mostani eljárásban. Ezt a Kúria csak úgy tudta elkerülni, ha a felülvizsgálati kérelmem megtagadja befogadni. A hatósági bizonyítvány iránti kérelmem rossz jogszabályi környezetbe helyezték, felmerül a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kétélye, sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom. A Kúria eljárása súlyosan sérti alkotmányos jogaim és különösen ellentétes az Alaptörvény XVIII.cikk /1/ és /7/ bekezdésével.

A t. Kúria téved abban, hogy az engem ért jogsérelemnek önmagában különleges súlya, társadalmi jelentősége nincs. A t. Kúria azért nem találkozhatott gyakran a felmerülő kérdéssel, mert a szóba jöhető 23 fővárosi önkormányzat egyikében sem merül fel kérdésként, hogy megtagadja egy magántulajdonú, lakóterületen lévő, lakóházban levő, használatbavételi engedéllyel rendelkező társasházi albetét megnevezésének építési tevékenység nélküli megváltoztatásához szükséges hatósági bizonyítvány kiadását. Abból, hogy nincs nagyszámú ügy még nem az következik, hogy minden önkormányzat ezt a jogszabályellenes gyakorlatot követi.

A Kúria sajnálatos módon egy "huszárvágással" ügy oldotta meg az ügyem nemkívánatos megtárgyalását, hogy megtagadta a felülvizsgálati kérelmem befogadását a per folyamán feltárt jogszabálysértések ellenére. Hátrahagyva az Önkormányzat törvénytelen /szabályozásait és a Törvényszék törvénytörtő ítéletét, ezzel teret adva a mindenkor jogellenes joggyakorlatnak mindenki kárára, alkotmányos jogainak /megsértése árán.

A **Kfv.VII.37.337/2023/2. sz. végzés 4. oldalán a 15. szakaszban** a Kúria hivatkozása a Fővárosi Törvényszék **Kfv.VII.37.557/ /2022/6. sz. ítélete** indoklására - amelyben a Törvényszék kifejtette, hogy a **Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. ítéletre** miért nem lehetett hivatkozni- **nem alapos**. A Kúria azt állítja, hogy a **Kfv.VII.37.557/2022/6. sz. eljárás** szerint az elsőfokú bíróság a jogerős ítélete /**4.K.704.537/ 2022/** indoklásának /18 szakasz / azzal érvelt, hogy a **Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. határozatra** mint precedensre hivatkozni nem lehet, mert az az én egy másik bejelentéssel kapcsolatos ügyemre vonatkozott. Majd azzal érvelt, hogy a jogi szabályozás a meghozatala óta az megváltozott. Másra nem hivatkozott. Egyik sem felel meg a valóságnak. Vizsgálat és indoklás nélküli megállapítás mind kettő, téves megközelítés, amit kérek figyelembe venni. Nem mutatta be Fővárosi Törvényszék és a Kúria sem, hogy pontosan mire gondol, vagyis nem indokolta az állításait a Kúria. Ezekre a hivatkozásokra nem lehet megtagadni a felülvizsgálati kérelmem befogadását.

Emiatt kérem is az Alkotmánybíróságtól az alperesi határozatoknak, a **4.K. 704.537/ 2022/7. sz. ítéletnek** és a Kúria végzésének a megsemmisítését. Az pedig abszurd, hogy a Kúria azzal indokolja a döntését és jogi indokait, hogy én a bíróság jogi okfejtésével szemben nem mutattam be, hogy egyfelől a párhuzamos eljárások eltérő volta és erre vonatkozó éppen általam hivatkozott kúriai határozat indoklásában tett megállapítások, másfelől a jogszabályi környezet változása az alkalmazandó jogszabályok különbözősége ellenére a **Kfv. IV. 37.829/2020/7. sz. határozatba** foglaltakat miért kellene mégis irányadónak tekinteni a perbeli ügyre, a hatósági bizonyítvány iránti felperesi kérelemről hozott érdemi döntés jogszerűségének megítélésére nézve. Azt gondolom, hogy ez az előadottakból nyilvánvaló, és a **Kfv.IV. 37.829/202/7. sz. ítéletet** részletesen ismertettem, ehhez képest van egy ezzel teljesen ellentétes az ítélet, A precedensképes ítéletből is egyértelműen megállapítható, hogy az ügyem hatósági ügy és a Fővárosi Törvényszék mégsem a Ket, ill. az Ákr. szabályait alkalmazta, hanem az építési jogszabályokat az ítélethozatal során. Tévedett a jogszabályi környezetben. Az egész ítéletet tévesen építette fel.

A Kúria megtagadó végzésével szemben felmerül a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kétélye, a tisztességes eljáráshoz való jogom megsértése. A Kúria végzése ellentétes az Alaptörvény I. cikk /1/-/3/ bekezdésével, B)cikk /1/ bekezdésével, V.cikk, XIII. cikk /1/bekezdésével, ill. a XV.cikk /1-2/ bekezdésével, ill. a XXIV.cikk /1/ bekezdésével, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésével, ill. és a 28.cikk, amit a kért megsemmisítésekkel kérek orvosolni.

A Kúria a **Bszi. 41.§. /A/-/C/-be** foglalt követelményeket is megsértette. A Kúria és így az Állam nem védte meg a saját joggyakorlatában hozott precedensképes ítéletét. A precedensképes ítélettől való eltérés indoklása kötelezően az ítélethozó feladata. Inkább elutasította a kérelmem befogadását, hogy ne kelljen szembe

mennie a saját ítéletével, mert hogy ha a Kúria tér el a saját precedensképes ítéletétől jogegységnyi eljárást kell kezdeményeznie. A befogadás elutasítása egyszerűbb volt, de egyben törvénytörő. Az **Alaptörvény XXVIII. cikk /1/ bekezdése súlyosan sérült** a sérelmemre. Anélkül került megtagadásra a kérelmem befogadása, hogy tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül került volna elbírálásra.

Az ügyem láthatóan csak kúriai kanyarokkal göngyölíthető fel és a t. Kúria mintegy 5 korábbi eljárása során egyszer sem utasított vissza, befogadott, állást foglalt, helyt adott és segített a haladásban 6 évig, már csak a végkifejlet van hátra, amiben viszont már elutasító volt. Most a végén miért lett megtagadott? Az 5 db kúriai ítélettel bemutatást nyert a teljes hibás és orvosolt ügyintézési folyamat.

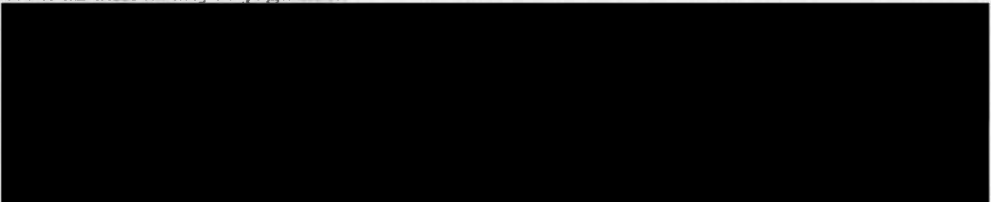
A Kúria Kfv. VII. 37.337/2023/2. végzés elvi tartalmának összefoglalása a Kúria által az állampolgároknak nézve lesújtó. A végzés /18/ szakasz szerint az egyénnek nem lehet sérelme, az állam nem segíti Öt a jogorvoslásban az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezet I. cikk. /2/ bekezdésébe foglaltak ellenére. Az államot nem érdekli az egyén egyébkénti sérelme, az egyén érdekei. Csak leírja az Alaptörvényben, hogy védelmez. Alaptörvényben biztosított alapjogai ellenére nem áll ki az állam az egyénért, nem érdekli az egyének érdeksérelme olyannyira, hogy az egyén nem kívánatos érdeksérelmét nem kívánja hárítani, a törvényellenes jogszabályokat pedig kontroll nélkül tovább engedi érvényesülni, ami súlyosan sérti az Alaptörvény Szabadság és felelősség fejezet **I. cikk /1/ és /2/ bekezdésében** foglaltakat, a B) cikk /1/ bekezdését, a XV. cikk /1-3/ bekezdését, a XVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdését és a 28. cikket, ill. ellentétes azzal.

A /2/ bekezdés szerint Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait, ami a Kúria indoklásából nem tűnik ki, pedig Ő a törvényesség legfőbb őre. Annak ellenére, hogy az **Alaptörvény V. cikk** szerint mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárítására, a Kúria még csak esélyt sem ad az ügyem felülvizsgálattal történő megtárgyalására, ezzel súlyosan megsérti a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos jogom. A 16/2021 /V.13.AB határozat indoklásának /36/ bekezdése rámutatott, hogy az Alaptörvény 28. cikkéből következően a bíróságoknak ítélezési tevékenységük során figyelembe kell venniük, hogy egy jogszabály mely jelentése felel meg az Alaptörvénynek, és ezzel az értelemmel kell alkalmazniuk a jogszabályt egyedi ügyekben, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság a bírói döntést az Alaptörvény megsabta értelmezési tartomány kereteinek túllépése miatt - alkotmányjogi panasz-eljárásban különösen az **Alaptörvény XXVIII. cikk /1/ bekezdése** szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme miatt megsemmisíti, amit kérek.

Ugyanakkor a **Kfv.VII.37.337/2023/2.sz.végzés** hozatalánál a **Kp.118.§./2/ bekezdés** szerint a kérelem befogadásáról vagy a befogadás megtagadásáról a Kp. 118.§./2/ szakasz alapján a Kúriának háromtagú tanácsban kellett volna döntenie, amit az én esetemben felülírt a tanács, 5 tagú tanácsban tagadta meg a kérelmem befogadását, amely a jogszabállyal is ellentétes eljárás mellett hangsúlyt adott a téma jelentőségének. Nem melleleg felvetődik, hogy ha ennyire súlytalan a téma, akkor miért kell a jogszabálytól eltérően 5 bíró a döntéshez. Ez is maga az önellentmondás és felmerül a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányellenesség kételye. Azt, hogy egy jogszabály 3 tagú tanácsban szabja meg az eljárás rendjét és mégis öttagú eljárásban jár el a t. Kúria, álláspontom szerint alkotmányellenes, megsérti az 5 tagú tanácsban történő eljárással a javamra a 3 tagú tanácsban kialakulható szavazatarány eredményét a terhemre, ami ellentétes a tisztességes eljárásra való jogommal és a jogbiztonsággal. Sérti az esélyegyenlőségem. Önkényes választásra van általa lehetőség.

X. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának egyéb érdemi indokai

A Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7. sz. ítélete és a Kúria Kfv. VII. 37.337/2023/2 sz. végzése, és az alperes XIII-791-6/2022 határozata az elsőfokon hozott XIII-791-3/2022. sz. határozatával együtt tekintetében egyértelműen felmerül a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételye. Az önkormányzati rendeletek megjelölt rendelkezései és a Fővárosi Törvényszék 4.K. 704.537/2022. sz. ítélete és a Kúria Kfv.VII. 33.337/2023/2. rendelkezései ellentétesek az Alaptörvény bevezetőjében megjelölt rendelkezéseivel is sértik az alkotmányos jogaimat.

Nem hanyagolható el, hogy a Fővárosi Törvényszék megismételt új eljárásban járt el és az alkalmazandó jog tekintetében tévedett az ítéletében. Ehhez képest az Ítélete /11/ szakaszában eleve tévesen jelentette ki, hogy "a megelőző eljárás az Ákr. alkalmazásával 2022. június 10-én indult, mivel ezen a napon érkezett meg a felperesi kérelem a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező elsőfokú szervhez. Azt, hogy korábban más hatáskörű szervnél volt a kérelem nem lehetett figyelembe venni, mint ahogy azt sem, hogy az alpereshez korábban áttették, ezen intézkedést ugyanis **visszavonták**, tehát ebből joghatások nem származhattak. A megelőző eljárás indulását megelőző, adott esetben az alperesen kívüli más közigazgatási szervek eljárási cselekményeinek jogszerűségi vizsgálata nem képezi a jelen per tárgyát."

A Törvényszék fent tett kijelentései nem alaposak. Felmerül a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételye. A törvényszéki ítélet 15. szakasszal ellentétben tény, hogy az én hatósági bizonyítvány iránti kérelmem nem 2022.június 10-én érkezett meg az elsőfokú közigazgatási szervhez, hanem 2017.április 19-én, a Kúriai Kfv.III.37.462/2019/3. visszautaló ítélet miatt legfeljebb 2020. május 27-én. A Kormányhivatal áttételi rendelkezése a 4.K.704.537./2022/7. ítélete /11/ szakaszában foglaltak ellenére **nem került visszavonásra** az elsőfokú hatóságtól, mert a BP/2605/00513-7/2020. visszavonó végzés megsemmisítésre került ugyan a 47.K.702.808/2021/12. jogerős ítélettel, de a BP/2605/00513-2/2020. nem. Az, hogy az alperes, majd az eljáró bíróságok jogellenes döntéseket hoztak és a kiadás elhúzódik nem eshet az én terhemre. Ha az alperes 10 nap alatt a Ket. szabálya szerint kiadja a bizonyítványt, nem kerül sor 6 évnyi értelmetlen pereskedésre. Nem építkezem, tehát az ügyem az Ákr.-re tartozik, nem az építési jogot keletkeztető helyi építési szabályzat alá. Ezért engem legfeljebb az Ákr szabályai szerint lehet visszautasítani, nem valamelyik építési jogszabállyal, helyi építési szabályzattal, vagy településképi jogszabállyal. A bíróság helytelenül tette, hogy a kérelmem az alpereshez történő érkezésének időpontját 2022. június 10.-re. Ha a Fővárosi Törvényszék legalább érintőlegesen megvizsgálta volna az alperes védíratára adott észrevételeim, más időpontot kellett volna megállapítania a kérelmem hollétéről és az odakerülése időpontjáról. Alapkérdés, hogy a kérelmem 2017.április 19-én került az Önkormányzathoz és valójában ott is maradt a 4.K.704.537/2022/7. ítélet meghozataláig az alábbiak szerint, amit a Fővárosi Törvényszék nem vett figyelembe.

Mivel a hatósági bizonyítvány kiadását az elsőfokú és a másodfokú hatóság /másodfokon a Kormányhivatal/ is megtagadta, 2017.július 12-én felülvizsgálati kérelemmel éltem. A Kúria a Kfv. III.37.462/2019/3. sz. ítéletével/F12/ 2020. március 3-án hatályon kívül helyezte a Fővárosi Törvényszék 23.K.33.281/2017/23 sz. ítéletét, a hatósági bizonyítványt /IX.-30893/2/2017/sz. alatt elutasító határozatot és az azt jóváhagyó kormányhivatali /BP-1003/00346-2/2017. határozatot, és az elsőfokú hatóságot jelölte ki új eljárásra. A Fővárosi Kormányhivatal 2020. május 27-én a kúriai ítéletet a BP/2605/00513-2/2020.sz. /F13/ végzésével áttette az akkor hatáskörrel rendelkező önkormányzat polgármesteréhez, hogy az új eljárásban döntsön.

Ugyan a Kormányhivatal a 2020. október 21-én hozott BP/2605/00513-7/2020.sz. határozatával az áttételt visszavonta, de ezt a BP/2605/00513-7/2020.sz.határozatot a 47.702.808/2021/12.sz. ítéletével a Fővárosi Törvényszék jogerősen megsemmisítette. Mivel a BP/2605/00513-2/2020. sz. kormányhivatali áttételt elrendelő határozat nem került megsemmisítésre, ezért 2020. május 27-től a polgármesternél volt a kérelmem , és ott is maradt a Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/ 2022./7.sz. ítéletéig. A levezetésből és a hivatkozott dokumentumokból, amelyek az eredeti beadványom mellett található, megállapítható, hogy a folyamat egyszer szakadt meg a Kfv.III.37.462/2019/3. ítélet meghozatalakor, de 2020. május 27-én már ismét visszakerült a polgármesterhez, ahol a 4.K.704.537/2022/7 sz. ítéletig ott is maradt.

A folyamattal igazolom a Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022. ítélete 11. pontjában lévő téves állítást az áttétel visszavonásáról. A BP/2605/00513-2/2020.sz. /F13/ végzés **nem került visszavonásra**. A Kormányhivatal a BP/2605/00513-2/2020.sz. végzését előbb és külön hozta meg, mint a megsemmisített BP/2605/00513-7/2020.sz határozatot, a polgármesterhez történő áttétel nem a visszavonó végzésben történt meg, hanem még a BP/2605/00513-2/2020.sz. /F13/ végzéssel. A közigazgatási jogviszony közötttem és az elsőfokú hatóság között 2017. április 19-én jött létre. Amennyiben ennek nem ad helyt a t. Alkotmánybíróság, úgy kérem, hogy legfeljebb a polgármesterhez érvényesen tett áttétel napját, 2020. május 27.napot tekintse az eljárás megindulásának és a kérelmem ennek megfelelő hatályú jogszabályok mentén bírálja el a 4.K.704.537/2022/7. sz. ítélete megsemmisítése mellett. Én az elsőfokú

hatóságához adtam be a kérelmem, amelynek a képviselője a polgármester. 2020. május 27-től a 4.K. 704.537/2022/7. ítéletig már címzetten a polgármester rendelkezett hatáskörrel a hatósági bizonyítvány kiadásához, amit megerősít a 109./1999/XII.29/ FVM rendelet 65.§./2/ bekezdés 3e/ bekezdése. A 2022.06.10. -es időpont jogellenesen került beállításra a fent leírtak alapján, engem súlyos hátrány ért a folyamatosan és gyorsan változó jogszabályi közegben.

A Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7.sz. ítéletét és a Kúria Kfv.VII.37.337/2023/2 sz. végzését azért tartom elsősorban **alaptörvényellenesnek**, mert **ellentétes** az Alaptörvény XXVIII. cikk./1/ bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, sértőnek, mert az eljáró bíróságok az Abh-ban kimondott alkotmányos követelményt lerontva azt olyan módon alkalmazták, amelynek eredményeképpen annak tartalma nem érvényesülhetett, ezért én nem élhettem érvényesen az engem megillető jogszabályi környezet adta lehetőségekkel. A Ket. /Ákr./ helyett szükségtelen jogellenes építési jogszabályok érvényesülhettek a sérelmemre és nem kaptam meg a hatósági bizonyítványt, nem tudom érvényesíteni a közhitelességgel kapcsolatos elvárásokat, nem gyakorolhatom a tulajdonommal kapcsolatos jogszabályaim a használat, rendelkezés vonatkozásában és 8-szoros adót fizetek az indokoltnál.

A hatósági bizonyítvány iránti kérelem elutasítását nem lehet településképi követelmény mentén elutasítani, ahogy történt. A 419/2021.Korm. rend. pedig a településképi védelmről szóló 2016.évi XXIV. törvény végrehajtási rendelete, ami alá nem tartozik a hatósági bizonyítvány iránti kérelmem elbírálása, ezért az ezzel való indoklás nem alapos. Ennél fogva úgy a hatály, mint a 419/2021. Korm. rendelet bíróság általi befogadása és az elutasítás alapjául történő beállítása kapcsán felmerül a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kétélye, mert a Fővárosi Törvényszék erre hivatkozva utasít el.

Az 5/2022/IV:14/. AB határozatban az Alkotmánybíróság megjegyezte " ha az eljáró bíróság valamely jogkérdésben eltér az Alkotmánybíróság által valamely jogi norma Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezésére vonatkozó megállapításától az eljáró bíróságnak különös gonddal kell arra figyelemmel lenni, hogy ezen eltérés indokairól döntésében az Alaptörvény XXVIII. cikk./1/ bekezdésének megfelelően számot adjon, ez az eltérés ugyanis minden esetben az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésnek tekinthető. A Fővárosi Törvényszék és a Kúria nem tekintette releváns kérdésnek a Ket/Ákr/-től ill. a Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. ítélettől történő eltérés indoklását, ill. a Ket./Ákr./alkalmazásának mellőzését, az ügyemben folytatott jogalkalmazása is sérült. Az eljáró bíróságok számos kérdésben az indoklást elmulasztották, amit már fent részleteztem. A Fővárosi Törvényszék felülírta a Ket. hatósági bizonyítvány kiadására vonatkozó szabályhelyeket.

A 3130/2022/IV.1. BH szerint egy szabályozás felülírása, kitégítése a bíróságok részéről már nem is jogértelmezési kérdés, hanem jogalkotási tevékenység, ami felveti a bíróságok részéről a törvényeknek való alávetettség elvének sérelmét. A jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének az eszközévé. Megsérül a kiszámíthatóság elve és nem kevésbé az én kapcsolatos alkotmányos jogaim. Mivel a Fővárosi Törvényszék a Ket, ill. Ákr alkalmazása helyett építési jogszabályok mentén hozta meg a 4.K.704.537/2022. sz. ítéletét jogellenesen felülírta, kitégította a jogértelmezést megsértette a törvényeknek alávetettség elvét.

Az Alkotmánybíróság a 3407/2022/X.21/ AB határozatában kifejtette, hogy mivel az eljáró bíróságok az alkotmányos követelményben foglaltakat lerontva - a felsorolt az ügy kimenetelét eldöntő kérdéseket egyáltalán ill. részben nem vizsgálták meg kellő alapossággal, részben pedig a következtetéseikről az indoklásban megfelelően nem adtak számot, ill. irányadó jogszabályhelyet sem jelöltek meg jól, alaptörvény ellenesen jártak el, amit megerősíték. A Fővárosi Törvényszék ítéletében ehhez képest nem adta indokát annak, hogy a hatósági bizonyítvány kérelmem miért nem a Ket, majd az Ákr. szabályai alapján bírálta el. Szót se ejtett róla. Miért az építési jogszabályok mentén bírálta el. Nem indokolta a Kúria Kfv. IV. 37.829/2020/7. sz. ítéletének elvetését sem, amikor a Kúria ítélete már hatályban volt az ítélete meghozatalakor és a bíróság által állított megváltozott jogszabályi környezetet sem mutatta be. Pedig mivel eltért a Kúria Kfv.IV. 37.829/2020/7. sz. ítéletétől a bíróság az indoklás kötelező lett volna.

Súlyos alkotmányosértés történt azzal, hogy a kérelmem elhibázott, meg nem felelő jogszabályi környezet

kiválasztása/helyi építési szabályzat/, alkotmányos jogaim megsértése mellett került elbírálásra. Holott a **Kúria Kfv.IV.37.829/2020/7.precedensképes** ítélete, ami ugyanebben az ügyben született egyértelmű iránymutatást adott a jogszerű jogértelmezésre, és én azt követtem a megítélésnél. A Kúria Kfv. IV. 37.829/2020/7.sz. ítéletének elvetése megfelelő indoklás nélkül szembemegy a Kúria precedensképes határozatainak alkalmazási gyakorlatával. Bizalmatlanságot eredményez az igazságszolgáltatással szemben.

Az önkormányzat, a bíróság és a Kúria jogellenes jogértelmezése az alkotmányjogi panasz segítsége nélkül visszafordíthatatlan tért nyerhet az általános joggyakorlatban, holott az alkalmazandó joggal kapcsolatos szándék más volt. Különösen szükséges és megoldást igényel az alperesi jogszabályalkotás nagyobb kontrollja, mert az alperes nagy tömegben készít határozatokat amelyekkel felkészületlenül és közvetlenül dönt az emberek sorsáról. Az Alaptörvény 32. cikk /1/ bekezdése szerint a helyi önkormányzat a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat. A /3/ bekezdés szerint az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes. A magántulajdon használatát legfeljebb csak közérdekből korlátozhatja alperes a szükséges mértékig, ideig, amely szabályt átlép alperes. Alperes a Fővárosi Törvényszék ítéletével nem közügyet, hanem magántulajdont korlátoz, korlátlan időre, mindenféle józan, indokolható cél nélkül, amire nincs jogszabályi felhatalmazása.

Érthetetlen, hogy most, amikor látszanak az önkormányzat és a bíróságok jól látható tévedései a Kúria mégis megtagadja a kérelmem befogadását és a **Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7.sz. ítéletének** felülvizsgálatát. Elveti a már rendbe hozott folyamat eredményének végső, újra megvizsgálását. Az alkotmányos jogaimat sem a Fővárosi Törvényszék, sem a Kúria nem tartja tiszteletben, teret ad az önkormányzat rosszhiszemű önkényének, jogellenes határozatokat, ítéleteket engedí érvényesülni. Az állam nem teljesíti elsőrendű kötelezettségét, a védelem elmarad.

XI. Eddig fel nem sorolt egyéb indoklás az alperesi határozatok, törvényszéki ítélet, kúriai végzésnél felmerült alaptörvényellenesség megállapításához és megsemmisítéshez .

Az a hátrány, ami alperest éri a kért adatváltozással nevezetesen, hogy 128.346. - Ft/év építményadó helyett csak 16.000.- Ft kommunális adót fizetek évente, nincs arányban azzal a veszteséggel, amely engem és az esetleges társadalmi viszonyokat éri / közhitelesség hiánya. Eddig alperes 2017. óta évente 112.346.- Ft /év adóval több adót szedett be tőlem építményadó jogcímen, mint, ami megillette és ezzel tisztességtelenül gazdagodott jogalap nélkül a terhemre. Mivel a panaszomban témafüggően már menetközben a megsértett Alaptörvényi normák felmerülésével kapcsolatosan indokoltam az állításaimat, itt kiegészítem.

Az alperes a **XIII/ 36.031/2/2017. határozatba** foglalt elutasító indoklását tartja fenn minden további határozatában. Annak ellenére, hogy ezeket a határozatokat a Kúria időközben megsemmisítette, csak a megjelölt határozattal tudom bemutatni az alperes ítéletben is fenntartott álláspontját /F20/.

A szabályozás öncélúságát jól mutatja, hogy a 2018-as módosítás előtt a tiltó rendelkezés csak 2014-től lett bevezetve a helyi építési szabályzatba, lényegében csak erre a lakóparkra volt a kerületben értelmezhető, amit megörökölt az új besorolás. Lényegében az egész ügy azért is társadalmi jelentőségű, mert rámutat az Önkormányzatok önkényes területi építési övezetbe sorolási gyakorlatára is az érdekeik mentén. Az önkormányzat elszakad az Étv. céljától, a törvényalkotó céljától, az Étv. -től, és felhatalmazás nélkül öncélúan tilt. Ezeket a Törvényszéknek és a Kúriának is észlelnie kellett volna döntésének a kialakításakor figyelemmel arra, hogy ezek jóval túl mutatnak a konkrét ügyön és társadalmi jelentőséggel is bírnak és erre magam is a perfolyamban felhívtam a figyelmet és kértem a helyzete ennek mentén is történő feloldását.

Az kitűnik a bírósági ítéletekből, hogy bár a hatósági bizonyítvány kiadása a **Ket.83.§. / Ákr.95. §./** hatálya alá tartozik, sem a törvényszéki ítélet, sem a Kúria végzése egyáltalán nem ejt szót a Ket. /Ákr./ semmilyen hatósági bizonyítványra utaló jogszabályhelyéről, a Kúria Kfv. IV.37.829/2020/7. sz. ítélete mellőzésének indokairól, alkalmazásukról, ill. alkalmazásuk elvetéséről, ami alkotmányellenes.Legfőképpen nem vizsgálja

az ingatlannyilvántartási jogszabályok és ehhez a Ket ill. akár az Ákr. szabályainak összefüggéseit. hiába vezettem fel a formakénsyzert és kértém a hatósági bizonyítvány kiadását.

Egyéb mormák megsértése, alkotmányellenességre hivatkozás :

Esetemben a **Nemzeti Hitvallás egyik alapvetése**, hogy valljuk, hogy közös cél többek között az igazság kiteljesedése bizonyosan sérül velem szemben, mert a Törvényszék 4.K. 704.537/2022/7.sz. ítélet téves jogalkalmazása ellentétes az Alaptörvény felhívott normáival. Az igazság nemhogy nem teljesedik ki, hanem elenyészik, Különösen azzal, hogy a bíróság meg sem vizsgálta, hogy lehetséges-e építési jogszabályok helyett egyszerűen csak a Ket. /Ákr./ szabályait alkalmazni kérelmemre, vagy mennyiben van köze az ingatlannyilvántartásnak a hatósági bizonyítvány kiadásához. Tulajdonképpen miért állít korlátot a bizonyítvány kiadásánál egy építési jogszabály, amikor csak rég megvalósult tény igazolásáról van szó, aminek a rendje a Ket.-be /Ákr/ található és ehhez kell igazodni. A bíróságok megfosztottak a hatósági bizonyítványtól, az ingatlanom közhitelessége megteremtésétől, a rendelkezési jogom érvényesítésének a lehetőségétől és életem végéig indokolatlanul megterheltek engem a kommunális adóhoz képest mintegy 8. szoros építményadó kötelezettséggel megsértve az esélyegyenlőség alkotmányos elvét.

Az ügy összetettsége miatt az látszik, hogy a döntéshez szükség lett volna a **Kúria széles látókörűségére** ahhoz, hogy a döntés megfeleljen az elvart törvényességnek. A befogadásom megtagadása megfoszt attól a jogomtól hogy tisztességes eljárás alanya lehessen és törvényes jogaim törvényesen érvényesülhessenek. A Kúria a felülvizsgálati kérelmem befogadásának a megtagadásával olyan jogokkal engedte felruházni az alperest, amely Öt jogszerűen nem illette meg, a Fővárosi Törvényszék pedig ellenőrizetlenül élt velük és a terhemre döntött, ezzel fokozta a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmét és súlyos kárt okoz a társadalomnak is.

Az I. Cikk /2/ bekezdésébe rögzített azon alapvetéssel is ellentétes a Törvényszék ítélete, és a Kúria végzése, hogy Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait. A Kúria befogadásom elutasításáról hozott Kfv.VII.37.337/2022/6. sz. végzése ezt nem tanúsítja. A Kúria éppen azért tagadta meg tőlem a kérelmem tárgyalását, mert szerinte az egyént ért jogsérelemnek önmagában különleges súlya, társadalmi jelentősége nincs, ami nem védelmet, hanem kitaszítást jelent még akkor is, ha ez a kijelentés nem igaz. Az én alapvető jogaim egyértelműen sérültek mind a Fővárosi Törvényszék ítéletében, mind a Kúria befogadást megtagadó végzésében.

Az I. cikk /3/ bekezdését, miszerint "**Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely, valamelyik alkotmányos érték védelme érdekében a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.**" Az ítéleteknél ezt sem a Törvényszék, sem a Kúria nem vette figyelembe. Nem az elérni kívánt céllal szükséges mértékben járt el, hanem letért a megfelelő jogszabályi környezetben járható útról. Nem vizsgálta, hogy a kiválasztott jogszabályi környezetbe helyezett hatósági bizonyítvány iránti kérelmemhez miért kell alkalmazni az építési jogszabályokat, miért nem a Kúria precedensképes Kfv.IV.37829/2020/7. sz. ítéletét és a Ket. ill. az Ákr szabályait alkalmazni, konkrétan miért nem alkalmazhatók a Kfv. IV. 37.829/2020/7. sz. kúriai ítélet értelmezési kérdései a megadott joggyakorlatban.

A Fővárosi Törvényszék is és a Kúria intézkedése is ellentétes az Alaptörvény **Nemzeti hitvallás 4. szakaszában** lefektetett egyik legfontosabb tételével a sérelmemre, miszerint "**Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.**", ami jó lenne, de a fentiek alapján ez sérült, nálam, nem ért célt. A túlkapások és a magánérdek sérelmére született határozatok nem sugallnak rendet és igazságot. Különösen úgy nem, hogy ezeknek még helyt is ad a legfelsőbb bírói fórum. Nem mondható el sem a jogbiztonság, sem a rend és az igazság, szabadság kiteljesedése.

2. A törvényszéki ítélet és a kúriai végzés, önkormányzati határozatok ellentétesek a t Alaptörvény T. cikk /3/ bekezdésével, miszerint jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel, amit alperes módszeresen megsért és a bíróságok segédletével el is éri, hogy a jogszerűség helyett a hozott ítéletek, végzések

ellentétesek maradjanak, és érvényesülhessenek, ezzel megsérti az alapvető jogaimat. Nemcsak a bíróságok jogalkalmazása jogszerűtlen, esetenként maga a megalkotott alperesi határozat, vagy jogszabály sem felel meg a megfelelő jogszabályi környezetnek.

3.A törvényszéki ítélet és a kúriai végzés ellentétes Alaptörvény V. cikk /1/ bekezdésével, ami szerint " Mindenkinnek joga van a törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához. Személyem és tulajdonom elleni támadásnak veszem, hogy alperes meggátolja, hogy az ingatlanom az ingatlannyilvántartásban a tényleges funkciója szerint legyen nyilvántartva, és helyreállítsam a közhitelességet, erre pedig törvényben rögzített jogom van, amit nem korlátozhat az alperes. Az ingatlannyilvántartás közhitelessége alapvető közügy, ezért sem igaz a kúria befogadó elutasításában hangoztatott indok, mely szerint ügyemnek nincs társadalmi jelentősége. Különösen, ha az önkormányzat pont ezen az ingatlannyilvántartási alapon vet ki adót és az ingatlan forgalomképességét is nagyban befolyásolja.

Távolinak tűnik az analógia, de ettől még igaz, hogy a PTK egyik alapelve, hogy a szerződéseket nem a megnevezésük, hanem a tartalmuk alapján kell megítélni. Ha egyszer az ingatlanom mindenben megfelelt már az építéskor és most is a lakás törvényi definíciójának, akkor miért ne lehetne tényleges funkciója szerint a megnevezése, azaz lakás, ha egyebekben semmi más nem történik. Ami egyebekben egybe esik az Ingatlannyilvántartás közhitelességének elvárásával. Nekem nem csak lehetőségem, hanem kötelességem is az ingatlannyilvántartás közhitelességét biztosítani. Ha egyszer valami lakás, akkor annak az ingatlannyilvántartásban is annak kell lenni, hiszen az Ingatlannyilvántartás a tulajdonviszonyok egyik alappillére. Az ebbe vetett hit rendül meg, ha valótlan információkat tartalmaz, ráadásul bíróság általi közreműködéssel. Én állampolgári kötelezettségemet teljesíteném, nem mellesleg jogos érdekeimnek megfelelően, hiszen az Önkormányzat ezen az alapon adóztat, amiben az Önkormányzat, majd a Törvényszék, legutóbb a Kúria gátol, ami jogszabálysértő. Nem mellesleg nincs olyan jogszabály, ami ne engedné meg, hogy irodából lakás legyen lakóövezetben, lakóházban úgy, hogy semmilyen átalakítás nem történik. A Ptk. VI. fejezet 5:22.§.szerint: A tulajdonos jogosult a dolgot használni és a dolog hasznait szedni. Az 5: 23.§.szerint a tulajdonos a dolog használata során köteles használatát során minden olyan magatartástól, amellyel másokat különösen a szomszédokat szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik gyakorlását veszélyeztetné. A használat kérdésében a Ptk. csak ennyiben szab határt a nem lakás céljára szolgáló helyiség lakásra történő változtatásának, ami csak elnevezésében és nem fizikai valóságában változás. Ha csak lakásra történő átvezetésről van szó az ingatlannyilvántartásban a használatváltoztatást szűkebb fogalomnak tekinti a rendeltetésváltozásnál.

Az Önkormányzat önkényes és téves kerületi jogszabályalkotása és értelmezése az egyetlen gát és ezt nem vizsgálja felül senki még akkor sem, ha erre kifejezetten felhívják a figyelmét. Sem a Törvényszék, sem a Kúria. Nem mellesleg bár ügyemben a Kúria korábban kimondta, hogy nem lehet az Étv.-t alkalmazni és ezen az alapon a helyi építési szabályzatra hivatkozva elutasítani, de azt a Törvényszéknek és a Kúriának is észlelni kellett volna, hogy egyebekben magának az Étv. egyik fő céljának, az épített környezet védelmének pont az felelne meg, ha egy lakóházban, lakóövezetben, az illeszkedés követelményének megfelelően lakások legyenek, hiszen ekkor legkisebb a környezet terhelés a törvény céljának megfelelően. Én pont ezt biztosítanám az Ingatlannyilvántartás közhitelességének biztosítása mellett, amiben gátol 6 éve az önkormányzat és most a Törvényszék és a Kúria.

És kilóg a lóláb, hogy amit a Törvényszéknek és a Kúriának is észlelni kellett volna, a fordított esetet gond nélkül meg lehet csinálni, azaz lakásból irodát csinálni, ami teljesen ellentétes az Étv.-vel, mert az Önkormányzat gond nélkül engedi. A lakóövezetben, lakóházban gond nélkül lehet irodát csinálni, miközben ez szembe megy az Étv. céljával és az illeszkedés követelményével. Ezek az anomáliák s rámutatnak az Önkormányzat öncélú, felhatalmazás nélküli, jogszabályellenes rendeletalkotására, majd jogszabály alkalmazására. A hatóság/önkormányzat a hatósági bizonyítvánnyal kapcsolatos eljárás rendjében az **Alaptörvény 31.Cikk /3/ bekezdésben és a XXIV. cikk/1/ bekezdésének /1/ bekezdésébe** foglaltakkal ellentétesen jár el, megsérti az alaptörvényi normákat.

4.A törvényszéki ítélet és a kúriai végzés ellentétes Alaptörvény VI. cikkel is, miszerint is mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán és családi életét, otthonát tiszteletbe tartsák. Ezt nem sikerül megvalósítani.

Nem tudok élni a **Ptk. 5:13. §.** szerint biztosított jogaimmal, mert alperes meggátolja a használati és rendelkezési jogom gyakorlását. A **Ptk. 5:13.§.** szerint a tulajdonost tulajdonjogának tárgyán teljes és kizárólagos jogi hatalom illeti meg. A tulajdonost megilleti különösen a birtoklás, a használat, a hasznosítás, a hasznok szedésének és a rendelkezésnek a joga. A tulajdonosnak joga van minden jogosulatlan behatás kizárására. Esetemben csak a használat jogcímének a megváltoztatásáról van szó, amely nem engedélyköteles, mégis úgy viselkedik velem szemben alperes mintha ő gyakorolná a tulajdonosi jogokat. Önkényesen belcavatkozik a magánéletembe anélkül, hogy joga lenne hozzá.

Az alperesi határozatok, a törvényszéki ítélet és a kúriai végzés ellentétes **Alaptörvény XIII. cikk /1/ bekezdéssel**, miszerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. Ha a **Ptk.5:165.§.** megköveteli az ingatlannyilvántartással szembeni közhitelességet, és ennek kezelése a tulajdonos kötelessége, akkor a tulajdonosnak kell gondoskodnia a közhitelesség biztosításáról. Elég visszás, hogy törvény rendeli el és ennek a megvalósítását éppen az állam, vagy szervei akadályozzák meg. A Fővárosi Törvényszék azzal, hogy nem állíthatom helyre a közhitelességet, amit gyakorlatilag a Kúria rendben lévőnek talál, amivel a gazdasági, tulajdoni viszonyok egyik alappillérenek tekinthető ingatlannyilvántartás közhitelességét ássák alá az **Alaptörvény XIII:cikk /1/-/2/ bekezdés** megsértése árán.

6.Az alperesi határozatok, a törvényszéki ítélet és a kúriai végzés ellentétes az **Alaptörvény XV. cikk /1-2/ bekezdésével**, miszerint a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes és ellentétes a /2/ bekezdéssel is, miszerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. Én azt tapasztalom, hogy gátolja az igazság megtestesülését az irányomban. Az alperesi határozatokban, a bíróság ítéleteiben ez az irány nem valósul meg. A velem szembeni ítéletekkel a bíróságok legfeljebb az alperes által hozott határozatok hatályon kívül helyezéséig jutnak el, de a törvények szellemét nem képesek tudatosítani az alperessel. Alaptörvény ellenesen jár el, és megfoszt engem attól, hogy rendelkezzek az ingatlanom jogosítványaival.

7.A törvényszéki ítélet és a kúriai végzés egyes rendelkezései ellentétesek az **Alaptörvény XIX. cikk /1/ bekezdésével**, miszerint Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Ha ez nem párosul az esélyegyenlőséggel a biztonság nem tud érvényesülni. Az eljáró bíróságok a döntésükkel elvonták a jogomat attól, hogy az **Alaptörvény XIX. cikk. /1/ bekezdése és XXII. cikk.** -ben foglaltak szerint szociális biztonságban élhessek, emberhez méltó lakhatás körülményei között a jogaim közhitelességét bizonyítani tudjam. A döntésük hozzájárul ahhoz, hogy a "lakásom" státusza törvényesen ne érvényesüljön, az ezzel járó jogosítványaim ne érvényesülhessenek, a közhitelességet ne biztosítsam. Rosszhiszeműen fiktív jogú státuszba kényszerítenek, holott ennek a fenntartását semmi sem indokolja. Megsértették a szociális biztonsághoz fűződő jogomat.

8.A törvényszéki ítélet és kúriai végzés ellentétes **Alaptörvény XXII. cikkével**, miszerint Magyarország törekszik arra, hogy az emberhez méltó lakhatás feltételeit biztosítsa. Ennek része, hogy vagyonát közhitelesen igazolni tudja, amit jelen pillanatban nem tudok megtenni. Alperes gátol ebben a téves jogértelmezésével és tagadásával.

9.A törvényszéki ítélet és a kúriai végzés ellentétes **Alaptörvény XXV. cikkével**, miszerint Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül, vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez. A fordulás kevés ahhoz, hogy el is bírálják az ember kérelmét. Én hiába fordultam a Törvényszékhez, hogy tisztességes eljárásban részesüljek a törvényszéki ítélettel vagy a Kúriához, hogy vizsgálja felül a hozott törvényszéki ítéletet, és a saját precedensképes ítéletének /Kfv. IV.37.829/2020/7/ az alkalmazási kérdéseit, még a befogadást is elutasította. Marad ezzel a jogellenes jogerős ítélet, amely súlyosan sérti az alkotmányos jogaimat.

Hiába ad jogot az **Alaptörvény XXVIII. cikk /7/ bekezdés** arra, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy érdekeit sérti, ha a bíróság téved a jogok és érdekek megválasztásában és éppen az Alaptörvény ezen rendelkezésével ellentétesen dönt

10.A törvényszék ítélete és a kúriai végzés ellentétes az Alaptörvény 28. cikkel, miszerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Ez az én esetemben nem valósult meg, alappal merül fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kétélye.

11.A törvényszék ítélete és a kúriai végzés ellentétes az Alaptörvény 32.cikk /1/ bekezdés c) pontjával, miszerint a helyi önkormányzat az önkormányzati tulajdon tekintetében gyakorolja a tulajdonost megillető jogokat, az alperes mégis úgy viselkedik, mintha ő rendelkezne a magántulajdonommal és indokolatlan korlátozást alkalmaz a saját tulajdonú lakásomra mindenféle jogos cél, közérdek és ok nélkül.

XII. A Kúria normakontrollal kapcsolatos állásfoglalásához előadom

A felhozottak nem adhattak alapot arra, hogy a Fővárosi Törvényszék súlyosan jogsértő 4.K.704.537/2022/7. sz. ítéletét a t. Kúria hagyja jogerőre emelkedni úgy, hogy az ügyben már több alkalommal kétély nélkül befogadta az ügyem előzményeit és hozott is érdemi ítéletet. Azt gondolom, hogy az idézett jogszabályhelyekkel elődázott hátrány súlya elenyésző ahhoz a sérelemhez és kárhoz képest, amit nekem a kérelmem befogadásának megtagadása, Alaptörvény ellenessége okozott. A felhívott jogszabályhelyek többféle értelmezése volt, amit a t. Kúria nem értékelt a súlyának megfelelően. A hivatkozásaim helyesek voltak, és nem volt helye a megtagadásnak. A Kúria Kfv.VII.37.337/2023/2 sz. végzése ellentétes különösen az Alaptörvény B)cikk 1.bekezdésével, az I.cikk /1-3/ szakaszával, az V. cikke/ bekezdésével, az LXXVIII.cikk /1/ és /7/ bekezdésével és a 28.cikkkel a sérelmemre.

A Kúria azért nem járt el tisztességesen, és egyben eljárása azért alkotmányellenes, mert látnia kellett az indokaimat a felülvizsgálati kérelmemben, hogy a Fővárosi Törvényszék tisztességtelenül, jogellenesen, alkotmányellenesen járt el, mégsem akadályozta meg az ítélete jogerőre emelkedését. Pedig tudnia kellett, hogy a törvényszéki ítélettel megfoszt alperes a közhitelesség helyreállításától, és indokolatlan terheket fog rám róni alperes és egy jogellenes, alkotmányellenes helyzetet konzervál. Nem adott esélyt a jogaim megvédéséhez. Tárgyalás nélkül visszautasította a rendezés lehetőségét. Holott az Alaptörvény cikkelyeiből nem ez következett volna. A kúriai végzést összességében azért tartom alaptörvény ellenesnek, mert ezzel egyértelműen felmerül a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény ellenesség kétélye.

Az alperesi határozatok, Fővárosi Törvényszék ítélete és a Kúria végzése ellentétes a Nemzeti hitvallásban megjelölt 4. 5. és 6.vállalásokban, a B) cikk /1/ bekezdésében, a T. cikk/3/ bekezdésében, az R cikk /2-3/ bekezdésével az Alaptörvény I. cikk /1/ és/2-/3/ bekezdésében, az V. cikkben, a VI. cikk/1/ bekezdésében, a XIII. cikk /1-/2/ bekezdésében, a XV. cikk/1/és /2/bekezdésében, ill., a XIX. cikk /1/bekezdésében, és a XXII. cikkben, a XXIV. cikk /1/ és /2/ bekezdésében, a XXV. cikkben, a XXVIII. cikk /1/ és /7/ bekezdésében, a 25. cikk /1/ -/2/ -/3/ bekezdésében, a 28. cikkben, 32 bekezdésébe foglalt normákkal.

Kérek helyt adni a panasszal érintett kérelmemnek és a megjelölt alperesi határozatokat, a Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7 ítéletét és a Kúria Kfv. VII. 37.337/2023/2. sz. végzése végrehajtását a jogerős döntésig felfüggeszteni, és a 4.K. 704.537/2022/7. sz. ítéletet, és a Kfv.VII.37.337/2023/2 sz. végzését ill. az önkormányzat az alperes XIII/791-6 jogerős határozatát az elsőfokú határozattal együtt megsemmisíteni szíveskedjék, hogy megfelelően orvosolni lehessen a tisztességtelen eljárásokban hozott határozatok hatását, és a hatósági bizonyítvány kiadásra kerülhessen és helyreállításra kerüljön a jogbiztonság. Kérem, hogy az alkotmányellenes jogszabályhelyek megsemmisítésére és jogszerűsítésére tett indítványom is szíveskedjék befogadni és elfogadni a folyamatban lévő ügyekre a kihirdetésükre visszamenőleges hatállyal történő alkalmazással, alkalmazási tilalom kikötése mellett. Az alap panasz beadványomba becsatolt mellékleteket még egyszer becsatolom és kiegészítem a hiánypótlás miatt. F23-F25 alatt becsatolom az ügyvédi működésemet igazoló okmányaim/3 db/.

Kérem bizalmas kezelésüket és ennek megfelelő kezelésemet. Becsatlom továbbá azokat az önkormányzati rendeleteknek a megsemmisítésére javasolt szövegrészeit kivonathban, amelyekre indítványt tettem további szíves felhasználásukra F26-F30 alatt.

Az alkotmányjogi panasz beadványom 38 oldalas, 30 db mellékletet tartalmaz 113 oldalon.

Mellékletek:

F1 A Fővárosi Törvényszék 4.K.704.537/2022/7. sz. ítélete

F2 A Kúria Kfv.37.337/2023/2.sz. felülvizsgálatot megtagadó végzése

F3 A [REDACTED] tulajdoni lapjai

F4 Használatba vételi engedély

F5 Hatósági bizonyítvány iránti kérelem

F6 XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzat Jegyzőjének IX.30.893/2/2017. sz. elutasító határozata

F7 Felülvizsgálati kérelem a Kúriához a4.K.704.537/2022/7. sz. ítélet ellen

F8 Pl. Átminősített ingatlan tulajdoni lapja

F9 A Hegyvidéki Önkormányzat IX/137-5/2019.sz. levele

F10 Hatósági bizonyítvány minta

F11 A Kfv.37.829/2020/7. sz. precedensképes határozata

F12 A Kúria Kfv.III. 37.462/2019/3 hatályon kívül helyező ítélete

F13 A Budapest Főváros Kormányhivatala BP/2605/00513-2/2020. sz. végzése áttétel tárgyában a polgármesterhez

F14 Kivonat a társasházi törvény magyarázata c. kézikönyvből

F15 Az állampolgári jogok országgyűlési biztosának jelentése

F16 Tájékoztató adatváltozáshoz

F17 A Budapest Főváros Kormányhivatala BP/2005/00513-7/2020.sz. új eljárást megszüntető végzése

F18 A Fővárosi Törvényszék 47.K.702.808/2021/12. sz. ítélete

F19 A Hegyvidéki Önkormányzat XIII/791-6/2022.sz. elutasító határozata

F20 A Hegyvidéki Önkormányzat Képviselő-testülete XIII/36031/5/2017. sz. határozata

F21 A Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Osztály válaszevele

F22 Ügyvédi igazolvány

F23 Jogi szakvizsga Bizottság tanúsítványa,

F24 A jogtanácsosi névjegyzékbe történő felvételemet igazoló határozat

F25 A Budapesti Ügyvédi Kamara tanúsítványa

F26 A Hegyvidéki Önkormányzat 14/2005/VIII.10/ Ör a helyi építési szabályzatról

F27 A XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzat 24/ 2014/VII.31/Ör a helyi építési szabályzat módosításáról

F28 A XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzat 26/2020/XI.30/ Ör. kerületi építési szabályzatról

F29 A XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzat 42/2017/XI.17/. Ör. a településkép védelméről

F30 A XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzat 25/2021./IX.28./ Ör a településkép védelméről

Budapest, 2023. augusztus 3./hiánypótlással 2023. október 13.

Tisztelettel:

